

Fornyelses- reise

ANSVARLIGHETSBEVEGELSEN
i Frelsesarmeen

Journey of Renewal

THE ACCOUNTABILITY MOVEMENT
of The Salvation Army

First published 2016

Copyright © 2016 The General of The Salvation Army, inclusive of words, diagrams, artwork and images

ISBN 978-1-911149-09-5

e-book ISBN 978-1-911149-10-1

Design: James Gardner and Berni Georges

A catalogue record of this book is available from the British Library.

Bible references are from the *New International Version*, except where another translation is indicated in brackets.

References from *The Salvation Army Handbook of Doctrine* refer to the 2010 edition.

Song references are from *The Song Book of The Salvation Army* (2015).

Published by Salvation Books

The Salvation Army International Headquarters

101 Queen Victoria Street, London EC4V 4EH, United Kingdom

For more information please visit www.salvationarmy.org/accountability

Printed and bound in the UK by Page Bros Ltd

Innhold

En fornyelsesreise: En invitasjon fra generalen	5
Indroduksjon: Hvordan bruke denne boken	9
1 En fornyelsesreise – En sann historie	13
2 En fornyelsesreise – Å bygge opp en ansvarlighetsbevegelse	19
3 Rammeverket for ansvarlighet	29
4 Mennesker	33
5 Lidenskap og ånd	39
6 Formål	45
7 Plan	51
8 Fremgang	61
9 Prosedyrer og systemer	67
10 Svare på spørsmål sammen – Ved å bruke den trosbaserte tilretteleggingsprosessen	73
11 Skiftende kulturer	81
Glossary of Terms	90

Invasjon

EN FORNYELSESREISE

En invitasjon fra generalen

Som internasjonal leder er jeg pålagt å invitere Frelsesarmeen til en åndelig fornyelse og en fornyelse av oppdraget. I en verden med skiftende verdier, må vi være mennesker med åndelig vitalitet og integritet, trofaste og dynamiske i vårt oppdrag. Vi skulle ha et ønske om å være ansvarlige for våre handlinger og holdninger når vi deltar i Guds oppdrag å forvandle verden. Vi må være villige til å lære av vår suksess, men også av våre feiltrinn. For å løse disse viktige utfordringene ber jeg alle som er knyttet til Frelsesarmeen, om å være med på å ta del i en «ansvarlighetsbevegelse».

Hva mener vi med ansvarlighet? Det handler om mer enn ansvarlighet i forhold til penger. Ansvarlighet er en prosess som krever at hver enkelt person er en god forvalter i alle aspekter av livet. Det handler om å være ansvarlig overfor dem som har myndighet over oss, men også overfor mennesker som støtter oss, har nytte av eller tar del i vårt arbeid. Ansvarlighet gir større integritet både personlig og når det gjelder virksomheten; vi kan lære av suksess og fiasko; vise respekt for hver enkelt; få en mer effektiv forvaltning av alle ressurser; bli bedre til å rapportere, kunne forklare og stå ansvarlig for konsekvensene.

Dette er ikke nytt, men stemmene som påkaller ansvarlighet, blir sterkere og høyere. Enkeltpersoner, regjeringer, bedrifter og organisasjoner blir nøye overvåket. For eksempel så har ansvarlighet blitt sentralt i de nye målene for bærekraftig utvikling som ble vedtatt av alle de 193 medlemslandene i FN i september 2015. Vi er alle kalt til ansvar for våre handlinger.

Vi må ikke slå oss til ro med et omdømme som er bygd opp av generasjoner med modige, dedikerte salvasjonister som har levd før oss. Vi har fått et trygt fundament gjennom de siste 150 år, men vi må gå videre. Salvasjonister og de som jobber med oss, gjør rett i å forvente større ansvarlighet, åpenhet og god forvaltning av alle våre ressurser. Mennesker ønsker å vite hvor vi er på vei. Det er ikke godt nok å dvele ved tidligere prestasjoner. Folk vil bare spørre: «Vis meg hvilken forskjell du gjør i dag!»

Noen steder i verden blir vi innhentet av gamle svakheter. Det er ikke lett å håndtere dette. Det er svært smertefullt, og vi må gjøre alt for ikke å gjøre samme feil i fremtiden. Vi trenger igjen å lære evangeliets verdier om integritet, tjenersinn

og åpenhet. Mange deler av Armeen bærer allerede frukt, fordi de har begynt på fornyelsesreisen. De har blitt ansvarlige overfor fremtiden, både for Gud og for hverandre. Når vi lever ut vår hellighet gjennom Den hellige ånds kraft og gjennom vår kjærlighet til Kristus, vil alle kunne se forskjellen. På disse stedene gjør vi store fremskritt når det gjelder det oppdrag vi har om «å vinne sjeler, vokse i hellighet og tjene den lidende menneskehet».

Jeg oppfordrer alle som har en tilknytning til Frelsesarmeen å lese denne boken og bruke ansvarlighetsrammeverket for oppdraget. Jeg ber om at jobben med å få ansvarlighet på alle nivå vil resultere i at Frelsesarmeen vil oppleve en oppfriskning i sitt oppdrag og åndelige liv. Jeg ber om at vi alle blir mer lik Jesus i alle dimensjoner av våre liv. Må Gud hjelpe oss med å la dette bli en realitet i Frelsesarmeen overalt.

General André Cox
Juni 2016

TIL REFLEKSJON:

1. Hvorfor er ansvarlighet blitt viktigere og viktigere i verden?
2. Hvorfor tror du at generalen ber alle som er knyttet til Frelsesarmeen om å bli mer ansvarlig gjennom en fornyelsesreise?
3. Hvordan kan denne invitasjonen fra generalen være relevant, til og med noe som haster, der hvor du er – i ditt korps, senter, team, divisjon, territorium eller andre deler av Frelsesarmeen?
4. Hvordan er ansvarlighet – slik det er definert av generalen – relevant i ditt liv?

Hvordan bruke
denne boken

Introduksjon

Introduksjon

– Hvordan bruke boken?

Denne boken er en fleksibel, enkel ressurs for å styrke en ansvarlighetskultur i alle deler av Frelsesarmeen. Den vil bidra til bedre helse og dynamikk i Armeens åndelige liv og vårt oppdrag rundt i verden. Den introduserer de viktigste elementene når det gjelder ansvarlighet og vil hjelpe oss med å komme i gang på denne viktige reisen. Den vil bli oversatt til de fleste språk som brukes av salvasjonister rundt i verden.

Bokens hovedbudskap er at det å fremme en sterk og levende ansvarlighet i Frelsesarmeen, går hånd i hånd med en dyp opplevelse av åndelig fornyelse og en fornyelse av vårt oppdrag. Du kan ikke ha det ene uten det andre. Det stiller krav til at vi har visjonen og energien til å være ansvarlige i tillegg til å være engasjerte og bevisste på vår reise gjennom livet med Gud.

Dette gjelder både på personlig nivå og på bedriftsnivå. Hver og en av oss må ta dette til oss personlig, men også til alle korps, sentra, team, lederteam, divisjoner og territorier. Alle av oss, på hvert sted, kan være ansvarlig for Frelsesarmeens fremtid, både åndelig og når det gjelder vårt oppdrag. Vi blir minnet om dette på forskjellige punkter gjennom denne boken.

Hvem bør lese denne boken og hvorfor?

En fornyelsesreise har som mål å hjelpe alle som er knyttet til Frelsesarmeen – tilhørige, juniorsoldater, soldater, ansatte, venner, givere, rådgivere, offiserer, bedriftspartnere og andre partnere til å utforske hva det er Gud vil med oss og ha muligheten til å forklare hvor vi er på vei, hvordan vi kommer dit, og hvilken forskjell vi utgjør. Når vi gjør dette, så blir vi ansvarlige. Frelsesarmeen vil bli en enda mer trofast del av Kristi legeme, som tjenestegjør i verden. Mennesker vil bli inspirert og påvirket av evangeliet.

Kort oppsummering

En fornyelsesreise har blitt skrevet for å brukes i hele verden og i alle sammenhenger. Generalens invitasjon og kapittel 1 «En sann historie» om fornyelse og ansvarlighet er viktige utgangspunkt. De får oss til å tenke mer bevisst på hvor sunt vårt åndelige

liv og oppdraget vårt er der hvor vi oppholder oss akkurat nå. Spørsmålene på slutten av «invitasjonen» og «Den sanne historie» hjelper oss til å utforske hvordan fornyelse og ansvarlighet kan bli en vital reise for oss alle. Tilbakeblikk på «Den sanne historie» som blir nevnt senere i boken, hjelper til å illustrere nøkkelkonseptene når det gjelder ansvarlighet.

I kapittel 2 gir boken oss historisk innsikt i Armeens ansvarlighet i dens pågående liv og oppdrag. Men den virkelige utfordringen i dette kapitlet er hvordan vi gjør dette i en annerledes verden i det 21. århundre. Kapitlet og refleksjonsspørsmålene på slutten hjelper oss til å se og respondere på denne kritiske forskjellen.

Rammeverket for ansvarligheten i oppdraget

I kapittel 3 til 9 introduserer *En fornyelsesreise* rammeverket for oppdragets ansvarlighet, det har vært hovedverktøyet i jobben med å få ansvarlighet på alle nivå. Seks dimensjoner av rammeverket gir strukturen for en gjennomgang av ansvarligheten. Vi kan bruke dette som enkeltpersoner for å sjekke om vi er trofaste og effektive på reisen. Vi kan også bruke rammeverket til å strukturere en gjennomgang med en mentor eller en venn. Det kan også brukes av team eller i grupper.

Vi får hjelp av rammeverket gjennom spørsmålene. Spørsmålene er utfordrende:

- Hvordan er mine relasjoner til mennesker?
- Hva er hensikten med vurderingen av min reise? Hva er det jeg vil oppnå?
- Har jeg en plan? Er den nyttig? Trenger den en oppdatering?
- Hva får jeg ut av reisen?
- Bruker jeg alle tilgjengelige prosedyrer og systemer for å hjelpe meg på reisen?
- Aller viktigst, hvordan er mitt energinivå – fysisk, følelsesmessig, åndelig? Blir jeg fornyet hver dag?

Rammeverket gir oss ikke svar; det stiller spørsmål. Svarene vil variere rundt om i verden, men dette er viktige spørsmål for alle. Tilbakeblikk på «Den sanne historie» i kapittel 1, utvider faktisk historien og vil inspirere lesere om hvordan ansvarlighetsbegreper som diskuteres i hver dimensjon kan bli en realitet i frontlinjen av oppdraget. Sangene og bibellesningen som er knyttet til hver dimensjon kan bli brukt av enkeltpersoner og grupper som en refleksjon på reisen gjennom andakter og retreat. Andre åndelige hjelpemidler kan inkluderes om det er nødvendig. Ledere, tilretteleggere og oppdragsutøvere oppfordres til å tenke kreativt om bruk av tilgjengelige ressurser.

Rammeverket kan brukes av grupper for å vurdere et program eller en aktivitet. Frelsesarmeens offisielle ansvarlighetsprosess kan bruke rammeverket for å strukturere en vurdering både territorielt, i divisjonene, på korpserne og på institusjoner/senter, både når det gjelder revisjon og personellvurderinger. Dette rammeverket kan brukes til å sjekke om de eksisterende vurderinger som gjøres, tar i bruk alle de seks nøkkeldimensjonene og stiller de riktige spørsmålene.

En fornyelsesreise utfordrer også til å ta i bruk en trosbasert tilretteleggingsprosess (se kapittel 10) som en hjelp til å besvare spørsmålene fra hver dimensjon i rammeverket. For eksempel så er det viktig å ha en prosess når det gjelder å utvikle en plan. Alle problemer som måtte oppstå gjennom spørsmålene i rammeverket, må beskrives og analyseres; problemene må bli reflektert over i lys av Bibelen og Armeens og den verdensvide kirkes erfaring. Gjennom hvert steg av planleggingen av vår fornyelsesreise må vi lytte til Den hellige ånd.

Som en salmist sang for tusener av år siden:

«Hvis Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves.

Hvis Herren ikke vokter byen, våker vaktmannen forgjeves. »

(Sal 127,1)

As the Accountability Movement spreads around the world, resources and lessons learnt will be posted on the Web.

Visit www.salvationarmy.org/accountability

You can also go to www.facebook.com/salvationarmyam and join the Facebook page 'The Salvation Army's Accountability Movement' for the latest news.

EN FORNYELSESREISE
En sann historie

Kapittel 1

EN FORNYELSESREISE

En sann historie

Øytnantene Bram og Eva var i sitt andre år i deres første ordre som korpsoffiserer. De ledet Frelsesarmeen i byen Richmond. Byen hadde et innbyggertall på ca. 20 000, og i tillegg bodde det mange i nærområdene.

Bram og Eva var nye løytnanter med en stor visjon. Deres egne og deres barns liv ble snudd på hodet da de møtte Jesus og la alt i Guds hender. De opplevde en forvandling fra mørke til lys, fra streben etter materielle goder til åndelig dybde, fra et kjedelig liv til et liv med håp og mening. De så for seg en slik forvandling for menneskene i Richmond.

Med det samme de ankom, så de tydelig at Richmond Corps ikke var klar for en slik monumental visjon. Mye arbeid måtte gjøres for å forberede hjerter og tanker hos folk i korpset for å engasjere seg i et dynamisk kristent oppdrag. På tross av at korpset hadde hatt et godt forhold til lokalsamfunnet, til de lokale myndigheter og ledende borgere i mere enn 100 år, var gjennomsnittsantallet til stede på gudstjenester ikke over 50. De undret seg over hvorfor det var slik.

Faktisk så forstod ikke løytnantene hvorfor spørsmål rundt virkningen av oppdraget og forvaltning av ressursene ikke hadde blitt tatt opp. Hvorfor så ikke mennesker viktigheten av å stå ansvarlig overfor Gud for deres del i hans oppdrag? Løytnantene lot det ikke bekymre dem så mye.

De begynte å jobbe med relasjoner. De bygget opp gode relasjoner til korpsets folk, de holdt et retreat for å se hva det var de ønsket for korpset, og hvordan dette kunne oppnås. De vurderte også lokalsamfunnet, dets karakter og hva som måtte til for å se menneskers liv bli forvandlet av Jesus. Løytnantene organiserte også et kurs om hva et team-lederskap innebærer, både for enkeltpersoner og for grupper. Regelmessige kurs og læring i felleskap var nøkkelen til forandlingsprosessen som gradvis begynte å slå røtter.

Korpsets nye ledergruppe begynte å ta eierskap over korpsets fremtid, og begynte å snakke om dette til andre. En ny visjon tok form i full fart. Løytnantene Bram og Eva talte fra Guds ord om formålet med korpset. De fokuserte på Jesu eksempel som hjelper oss til å leve, puste og snakke om Guds rikes verdier i alle deler av livet.

Korpsfolket som hadde levd uten forandring i mange år, hadde sett korpsledere komme og gå, men nå begynte de å tenke at noe annerledes kanskje var mulig.

Korpsbygningen var i dårlig forfatning. Det var stort behov for enten renovering eller et nytt sted. Igjen undret løytnantene seg over hvordan eiendommen bare hadde fått forfalle. Var det virkelig ingen som brydde seg? Men noe fantastisk skjedde rett etter at de fortalte korpset om deres bekymringer. En eiendom ble ledig på den andre siden av byen i et område med mange nye hus, og Frelsesarmeen kjøpte den. Salget av det gamle korpslokalet midt i sentrum av Richmond, pluss lokale innsamlinger og litt støtte fra HK, gjorde kjøpet mulig. Det var noen få som klaget over flyttingen, men de fleste var spente. Noe nytt var ikke lenger bare en mulighet, men det skjedde faktisk. Den nye korpsbygningen var større og hadde et større potensiale til å tjene lokalsamfunnet.

I begynnelsen av løytnantenes andre år hadde korpset flyttet inn i sitt nye hjem, nye mennesker begynte å komme på søndagsgudstjenestene, og andre korpsaktiviteter begynte å blomstre. I lokalsamfunnet begynte folk å se at det skjedde noe på Frelsesarmeen. Ting skjedde veldig fort, nesten som et mirakel.

Men løytnant Bram følte at det var noe som manglet. Han følte at forandringen var veldig skrøpelig og han begynte å søke Gud på en måte han aldri hadde gjort før. Bram var bekymret over at det var lite som viste til at menneskers liv var blitt forvandlet av Jesus. Det var fantastisk å ha en ny bygning, men hva skulle til for å se bygningen overfylt med mennesker som fant nytt liv og håp i Kristus? Han hadde opplevd nytt liv gjennom Jesus, og han ønsket desperat at andre skulle få oppleve det samme.

Noen uker senere deltok Bram på en konferanse. En foreleser talte rett til hjertet hans. «Det var som et Åndens sverd som gjennomboret hjertet og tankene mine», sa han. Sak 4,6 ble et veldig viktig vers: «Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren over hærskaene.» Og også Ef 6,10 –18, som slutter med en kraftig formaning: «Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden!»

Plutselig gikk det opp for løytnant Bram: Frelsesarmeens oppdrag er et åndelig oppdrag, og det krever åndelig styrke, energi og framsyn til å utføre det. Han tenkte at ting var ute av balanse. De hadde for mye fokus på å gjøre selve arbeidet og ikke nok fokus på bønn og påfyll av energi fra Den hellige ånd. Korpset elsket Frelsesarmeen og dens historie, men de hadde ikke nok kjærlighet til Gud. Løytnant Bram skjønte at folkene hans hadde bruk for å finne kjærligheten til bønn, det er der Den hellige ånd gjør oss klare for vårt dynamiske oppdrag.

Bram visste at de måtte ta i bruk krigføringsbønner, hvor en kirke ber kraftig mot det som gjør mennesker blinde for deres behov for Gud. Han oppdaget at Richmond korps og også mange andre korps han hadde vært i kontakt med gjennom årenes løp, kjørte på halvtom tank. Han opplevde at ingen hadde stoppet opp for å ta en åndelig sjekk. Ingen hadde spurt hvorfor mennesker manglet pasjon for Gud.

Da Bram returnerte til korpset etter konferansen, var det som om han stod i brann, og brannen spredte seg. I 10 uker talte han om bønnens kraft i forhold til oppdraget, inkludert krigsbønner. Løytnant Eva ble også satt i brann og utfordret kvinnene i korpset til å gå dypere med Gud. Bønnegrupper og bibelgrupper begynte å dukke opp over hele byen, til og med tidlig om morgenen. En ny begeistring over å kjenne Jesus grep tak i korpset, og korpsfolket klarte ikke å holde det for seg selv.

Et betydelig antall mennesker begynte å komme til Jesus, og gruppene vokste hurtig over de to neste årene. Det ble liv i ungdomsgruppene, og unge mennesker fra videregående begynte å komme til korpset og fant et nytt liv og håp i Jesus. Noen av de nyankomne var musikere, og lovsangen i korpset ble forvandlet. Tienden og kollekten økte, ikke bare på grunn av at det kom flere mennesker, men også fordi folk gjerne ville gi mer. Ofte hørte de vitnesbyrd om forvandling ved troen på Jesus.

*det er ikke brukt riktige navn/steder i historien

Oppdrag: Ansvarlighet – en fornyelsesreise.

Historien om forandringen i Richmond korps er en sann historie. Det er en oppmuntrende historie, og vi deler den med dere, fordi i disse utfordrende dager i det 21. århundre lengter Gud etter at alle deler av Frelsesarmeen tar en fornyelsesreise, både når det gjelder det åndelige og vårt oppdrag. Dette ligger i hjertet av det å få ansvarlighet på alle nivå. Det handler ikke først og fremst om penger, systemer eller regler – det handler om en åndelig fornyelse og en fornyelse av oppdraget.

Ingen del av Frelsesarmeen er perfekt. Vi kan alle være mer effektive for Gud, dersom vi er villige til å dra på en fornyelsesreise. Denne boken og jobben med å få ansvarlighet på alle nivå, introduserer mål for å skape et sunt og holdbart oppdrag i alle deler av Frelsesarmeen og i alle menneskers liv – et oppdrag som påvirker vår verden med kjærligheten og kraften fra Gud i Jesus. En fornyelsesreise introduserer et rammeverk for ansvarlighet i oppdraget, som gjør at vi hele tiden kan være ansvarlige for virkningen av oppdraget vårt. Rammeverket hjelper oss til å stille de riktige spørsmål og til å føle oss trygge ved å gjøre det.

I kapitlene i *En fornyelsesreise* som beskriver rammeverket for ansvarlighet i oppdraget, vil det være noen tilbakeblikk til historien om Richmond korps. Disse viser klart hvordan fornyelse og ansvarlighet i oppdraget egentlig er knyttet sammen og er avgjørende for Frelsesarmeen overalt.

TIL REFLEKSJON

1. Hvilken del av historien fant du mest interessant? Har du opplevd noe lignende når Guds ånd fornyer mennesker?
2. Det var mange resultater av at offiserene og lederteamet i Richmond korps ble mer ansvarlige for korpsets helse. Hvilke resultater fikk de? Hvordan kan disse relateres til Frelsesarmeen der du er, korps, senter, team, divisjon, territorium eller andre deler av Frelsesarmeens arbeide?
3. Hvilken holdning og adferd forandret seg i historien? Hvilke forandringer trengs der du er?

NOTATER

EN FORNYELSESREISE
Å bygge opp en
ansvarlighetsbevegelse

Kapittel 2

EN FORNYELSESREISE

Å bygge opp en ansvarlighetsbevegelse

I 2015 markerte vi at det var 150 år siden Frelsesarmeen begynte sitt virke gjennom den Kristne Misjon på Østkanten av London. Styrket av Den hellige ånd, sveipet bevegelsen over England, Skottland, Wales og Irland. Kvinner, menn, jenter og gutter i tusenvis ble med i armeen. Liv ble forandret. Samfunn ble forvandlet. Frelsesarmé-bevegelsen spredte seg over hele verden. De første salvasjonister levde og forkynte et budskap om grenseløs frelse for alle. De var dypt engasjert og gjorde utrolige ofre for å dele evangeliet. Frelsesarmeen marsjerte videre. Som man kan se ut fra denne tabellen, så har utvidelse av Armeen i form av land vært konsekvent – og siden 1985 har det akselerert.

Internasjonal spredning av Armeen

År	Land	År	Land	År	Counties	År	Land
1865	1	1905	41	1945	70	1985	89
1870	1	1910	46	1950	71	1990	96
1875	1	1915	49	1955	71	1995	103
1880	4	1920	54	1960	73	2000	107
1885	17	1925	61	1965	75	2005	111
1890	26	1930	65	1970	78	2010	121
1895	32	1935	70	1975	83	2015	127
1900	35	1940	74	1980	85		

Antall mennesker som blir soldater i Frelsesarmeen fortsetter også å øke.

Antall soldater i årenes løp.					
År	Soldater	År	Soldater	År	Soldater
1900	193,092	1940	563,991*	1980	661,526
1905	217,738	1945	580,912*	1985	735,063
1910	231,382	1950	505,532	1990	776,684
1915	256,214	1955	532,752	1995	834,379
1920	334,660*	1960	560,576	2000	1,019,137
1925	442,427*	1965	580,047	2005	1,045,253
1930	487,815*	1970	595,191	2010	1,123,048
1935	537,245*	1975	634,395	2013	1,174,238

*Figures include recruits; separate soldier figures not available

Men det er ikke rom for selvtilfredshet. Utfordringen for Frelsesarmeen når vi beveger oss inn i de neste 150 år er å alltid være det Gud vil at vi skal være.

Alle kan ta del i å få ansvarlighet på alle nivå.

En fornyelsesreise har som mål å hjelpe mennesker – i alle deler av Frelsesarmeen og på alle nivåer – til å bli mer ansvarlig i alle livsaspekter.

Der det er et kvalitetsteam (om det er på en Frelsesarmé-skole, -sykehus, -korpset, -senter, -divisjon eller -territorium) er det rik frukt. Det betyr ikke at det ikke er problemer. Ofte er det mange alvorlige utfordringer, som for eksempel mangel på penger, utilstrekkelige bygninger og et ineffektivt styringssystem. Dessverre må vi erkjenne at forholdene innen Frelsesarmeen kan være anstrengt og skadet. Vi kan forbedre oss. På tross av utfordringene søker mennesker åndelig fornyelse og prioriterer å bygge dypere relasjoner til Gud, hverandre og verden. Gud velsigner vårt arbeid når vi er ansvarlige og trofaste.

Den tidlige Frelsesarmé var god på å utvikle ledere på alle nivå. Hver soldat hadde et ansvar. Styrken i korpset var ikke korpsetlederen – de ble ofte flyttet to ganger om året. Korpsets lederskap var avhengig av kvaliteten på de lokale lederne som var sterkt forpliktet og involvert i ledelsen av korpset. tenåringer åpnet nye korpset og forkynte mange ganger i uken. Mennesker i 30–40-årene ble beordret til å lede voksende

territorier. Kvinner fikk muligheter innen lederskap i motsetning til kulturen på den tiden. Eldre ble ikke utelatt. Det var en jobb for alle på Frelsesarmeen.

En slik ånd av innovasjon og mulighet er nødvendig i dag

Frelsesarmeen må alltid strebe etter å bli bedre. Vi må leve og jobbe mer effektivt og trofast for Gud. For å gjøre dette, trenger vi et rammeverk for å hjelpe folk som jobber i Frelsesarmeen rundt om i verden til å være effektive og trofaste byggere av Guds rike. Denne boken er et verktøy for å hjelpe mennesker til å spore fremgangen på reisen. Hovedkvarteret, bedriftspartnere og givere bryr seg om ansvarlighet, men det bør også være alles personlige ønske og prioritert å være ansvarlig.

Hvorfor trenger vi en «ansvarlighetsbevegelse»?

En Frelsesarmé-leder i India, Oberst Thumati Vijayakumar, som ble forfremmet til herligheten i februar 2016, definerte ansvarlighet som «evnen til å redegjøre». Dette er en nyttig og klar definisjon. For å kunne oppmuntre andre til å leve livet med grenseløs frelse slik Gud ønsker for alle, må vi evne å forklare hvor vi skal, hvordan vi skal komme dit, og hvilken forskjell vi utgjør.

Dessverre blir mange mennesker nervøse og defensive av ordet «ansvarlighet». Mange har negative opplevelser knyttet til ansvarlighet. Det har blitt brukt til å kontrollere eller straffe mennesker. Det var ikke det vi så for oss da Frelsesarmeen begynte å jobbe med å få ansvarlighet på alle nivå. Ansvarlighet må være en positiv ressurs på vår kristne pilegrimsvandring – vi må alle kunne redegjøre for våre handlinger og holdninger overfor Gud, hverandre og verden.

Vi er kalt til å tjene i nåtiden. Rundt i hele verden er mennesker som er knyttet til Frelsesarmeen under gransking – både som virksomhet og som enkeltpersoner. Vi er i sterkt behov av ressurser som kan hjelpe mennesker i alle deler av Armeen, for å øke vår evne til å redegjøre.

Her er noen grunner som forklarer hvorfor ansvarlighet er viktig:

1. Vi er ansvarlige overfor Gud. Som forvaltere av skaperverket er vi i siste instans ansvarlige overfor Gud, vår skaper. Den ellevte trosartikkel forteller oss at vi må redegjøre når vi står ansikt til ansikt med Gud, men det er ikke det eneste tidspunktet når vi må stå til ansvar. Vi trenger ansvarlighet hver dag hvis vi skal gjenspeile Jesu natur og sinnelag og leve et hellig liv.

2. Vi er ansvarlige overfor hverandre. Dette prinsippet kan ofte bli oversett i en hierarkisk organisasjon. Det kan være fristende for kristne ledere å tenke at de bare står til ansvar overfor Gud. Vår kirkehistorie er full av ledere som sluttet med å lytte til mennesker. Frelsesarmeen er ikke demokratisk, men den skal heller ikke være eneveldig. Vi tror heller at Gud vil ha tjenende ledere på alle nivå av Frelsesarmeen.

Som tjenende ledere trenger vi å styrke vår systemer og praksis så vi kan stå ansvarlige overfor hverandre. Denne fornyede vektleggingen på ansvarlighet bør resultere i at mennesker i alle tjenester i Armeen, tar personlig ansvar for sin del av vingården. Frelsesarmeen må være en bevegelse med mennesker i alle aldre, alle yrker, fra alle nasjoner, som er kalt og bemyndiget til å forkynne evangeliet om Jesus Kristus og møte menneskelige behov i Hans navn uten diskriminering, som nevnt i Frelsesarmeens internasjonale formålparagraf.

3. Vi er ansvarlige for hvordan vi lever våre liv, hvert øyeblikk, hver dag. Dette er et stort konsept med betydelige implikasjoner. Vi er ansvarlige for hvordan vi håndterer alle de ressurser som blir gitt til oss, inkludert det å ta vare på jorda. Vi må være gode forvaltere av alle ting. Dette er sentralt i forståelsen av hellighet.

Det finnes ikke noe større ansvar enn hvordan man behandler andre mennesker. I tidens løp har vi ikke alltid behandlet mennesker, både unge og voksne, slik Gud forventer. Det har vært tider da både enkeltpersoner i Frelsesarmeen og Frelsesarmeen som helhet har sett bort fra ansvarlighet eller ikke håndtert det på riktig måte med hensyn til mennesker og menneskelig sårbarhet. Mennesker, som er skapt i Guds bilde, bør aldri bli behandlet som et verktøy som skal brukes eller en vare som skal kjøpes. Ingen skal noen gang bli misbrukt. Alle – barn og voksne – må verdsettes som unike medlemmer av menneskeheten. Vi vil bli holdt til ansvar for måten vi behandler mennesker på.

4. Vi er ansvarlige for læring og forbedring. Når vi er på reise gjennom livet, trenger vi et verktøy som kan spore fremgangen og gjøre at vi lærer av vår suksess og våre feiltrinn. Vi må måle vår fremgang og forstå forskjellen vi gjør, slik at vi kan lære av det og forbedre oss. Altfor ofte blir målinger sett på som noe som må gjøres for hovedkvarteret, givere eller regjeringen. Vår første prioritet når det gjelder målinger, bør være en vurdering av oss selv – vi vil vite hvilken forskjell vi gjør, slik at vi kan lære av det og forbedre oss.

5. Vi trenger prosesser og systemer som er egnet til vårt gudgitte formål.

Frelsesarmeen arbeider i 128 land med millioner av mennesker som tjenestegjør i våre rekker og er påvirket av vårt arbeide. Vi trenger systemer for styring, ledelse, målinger, økonomi, eiendom, personell, ivaretagelse for å nå vårt mål. Vi har allerede mange eksisterende systemer, men disse må vurderes regelmessig for å sikre at de er egnet til Guds formål.

Ansvarlighet – en refleksjon over Ef 4

Ansvarlighet er et ord som brukes ofte og som lett kan misforstås, men det er ikke noe nytt for kristne. Kirken i Efesos stod overfor utfordringer, og det råd som de fikk, er fortsatt relevant for Frelsesarmeen i dag: «Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus.» (Ef 4,15). Dette verset fanger nøkkelelementet av ansvarlighetskulturen Gud ønsker: vi er ansvarlige når vi kan «si sannheten i kjærlighet» til hverandre. Grunnen til at ansvarlighet er så viktig, er fordi det resulterer i at vi på alle måter vokser til å bli det modne Kristi legeme.

Vi er ikke modne i Kristus når vi ikke er ansvarlige for hverandre. Vi er umodne når vi ikke sier eller hører sannheten i kjærlighet. Det er derfor jobben med å få ansvarlighet på alle nivå er så viktig, det vil øke vår evne til å tale og høre sannheten i kjærlighet så alle deler av Frelsesarmeen vokser til en moden Kristi kropp.

Det er sannhet som skal sies. Vi kan ikke ignorere våre feiltrinn. Vi kan ikke feie problemene under teppet og late som om alt er helt greit. Vi må være modige til å møte problemer. Selvfølgelig er det ikke alt som er galt i armeen. Det er mange gode eksempler på trofaste mennesker som bærer frukt og forvandler liv der hvor de er. Vi må bli inspirert av deres eksempel og lære av dem.

Å bli en moden kropp i alle henseender krever en fullstendig gjennomgang av hele Frelsesarmeens liv og virke. Derfor handler en del av jobben med ansvarlighet om å gjennomgå Frelsesarmeens ledelsesstruktur. Dette vil omfatte måten vi måler effekten av vårt arbeide på, samt økonomisystemer og vår policy, og hvordan vi bedre ivaretar voksne og barn. Det må være et fullstendig, integrert initiativ. Selvsagt vil dette ta tid og kreve en betydelig vedvarende innsats. Man får ikke gjort alt på en gang, men det generelle formålet må være tydelig for alle – vi ønsker på alle måter å være en moden Kristi kropp, så vi kan tjene Gud og Guds verden.

Ikke en ny idé

Gud har kalt folk til å stå til ansvar siden Adam og Eva begynte å spise av den forbudte frukt! Bibelen er full av folk som ble holdt ansvarlig for måten de levde på. Kirken gjorde tidlig ansvarlighet til en prioritet. (se Apg 2,42–47). Frelsesarmeen gjorde tidlig ansvarlighet til en prioritet. General William Booth tilpasset på 1870-tallet en utprøvd praksis med å utvikle målesystemer, ansvarlighetssystemer og regler for den nye Frelsesarmeen. Vi må bygge på denne rike arven og bruke de beste metodene som er tilgjengelige i det 21. århundre for å hjelpe oss å bli mer effektive og trofaste.

Fra de tidligste dager var man bekymret når Frelsesarmeens tjeneste fokuserte på å «tjene» folket uten «løse» det underliggende problemet. General Booth var oppmerksom på risikoen for å skape en avhengighet. Dette er en prioritet i fokuset på å bygge opp en internasjonal ansvarlighetsbevegelse. Vi må redusere avhengigheten av å bli hjulpet og heller hjelpe mennesker til å ta større ansvar for sine holdninger og handlinger.

Men Frelsesarmeen vet at menneskelig innsats for å løse problemer kan være bare en del av løsningen. Vi tror folk trenger grenseløs frelse i alle dimensjoner – og det er bare mulig ved Guds nåde. Frelsesarmeen ble grunnlagt av William og Catherine med en integrert forståelse av frelse: frelse sjeler, utvikle helgener og tjene den lidende menneskehet, som general John Gowans sa. Dette er vårt integrerte, holistiske oppdrag. Rammeverket (se kap. 3–9) hjelper mennesker til å utforske hvordan grenseløs frelse kan se ut i egne liv og i lokalsamfunnet deres. Det vil hjelpe folk til å planlegge og spore fremgangen i livet i all sin fylde – slik Jesus tilbyr. (Joh 10,10)

Hvordan utviklet «Ansvarlighetsbevegelsen» seg?

To tiltak for å styrke måling og ansvarliggjøring i Frelsesarmeen ble startet i 2013. Folk fra hele Frelsesarmeen ble involvert. I juli 2013 oppnevnte stabssjefen «En Armé – Ansvarlighetsgruppe» på det internasjonale hovedkvarteret. Gruppen startet med å skrive til hvert territorium, command og region for å få synspunkter på eksisterende ansvarlighetssystemer i Frelsesarmeen, og 93 prosent svarte. De to viktigste områdene ble identifisert som:

1. Mangel på ansvarlighet i våre relasjoner med hverandre
2. Ineffektivitet i noen ansvarlighetssystemer

Gruppen som jobbet med gjennomgangen, så på problemstillingene som kom frem og rapporterte til den Internasjonale lederkonferansen (IKL) i Singapore i juli 2014. IKL godkjente framdriften og anbefalte at en gruppe av ledere skulle ta det videre.

På samme tid begynte arbeidet med «Én Armé» i samarbeid med «BrosPenn-gruppen», som hadde som mål å styrke måling og læring på tvers av hele Frelsesarmeen. Mer enn 600 av Frelsesarmeens personell svarte på en elektronisk spørreundersøkelse som stilte spørsmål om eksisterende målesystemer og bruken av statistikker. I spørreundersøkelsen kom det frem følgende:

- 83 prosent av respondentene er tydelig på virkningen de ønsker å finne i Frelsesarmeen – først og fremst åndelig vekst i mennesker og samfunn;
- Statistikker i Frelsesarmeen er først og fremst brukt til rapportering – ikke for læring;
- Mange er bekymret for at statistikker ikke er korrekte er og derfor ikke reflekterer det sanne bildet av arbeidet. Mennesker mener at statistikker ikke blir rapportert ærlig på grunn av faren ved å vise til dårlige resultater;
- Personlige historier er den beste metoden å vise til den forskjellen som Frelsesarmeen utgjør.

Virkingen av målingsarbeidet er nå en del av ansvarlighetsbevegelsen. Det inkluderer mennesker fra alle de fem Frelsesarmé-sonene verden over, som utvikler ressurser som hjelper til å styrke målingen og læringen i Armeen globalt. Disse vil prøves ut og bli brukt over flere år.

TIL REFLEKSJON

1. Ansvarlighet er «evnen til å redegjøre». Hva har hjulpet deg til å bli ansvarlig på din reise gjennom livet fram til nå?
2. Les Ef kap. 4 – Hvordan karakteriseres en moden kristen?
3. I dag vokser den yngre generasjon opp i en vesentlig annerledes setting enn det som har vært tilfellet for mange eldre salvasjonister. Det er viktig for fremtiden i Frelsesarmeen at vi står til ansvar for å nå og engasjere mennesker som ser verden veldig annerledes enn oss. Hvordan kan vi lære å se gjennom deres øyne, gå i deres sko og nå deres hjerter?

NOTATER

Rammeverket
for ansvarlighet

Kapittel 3

Rammeverket for ansvarlighet

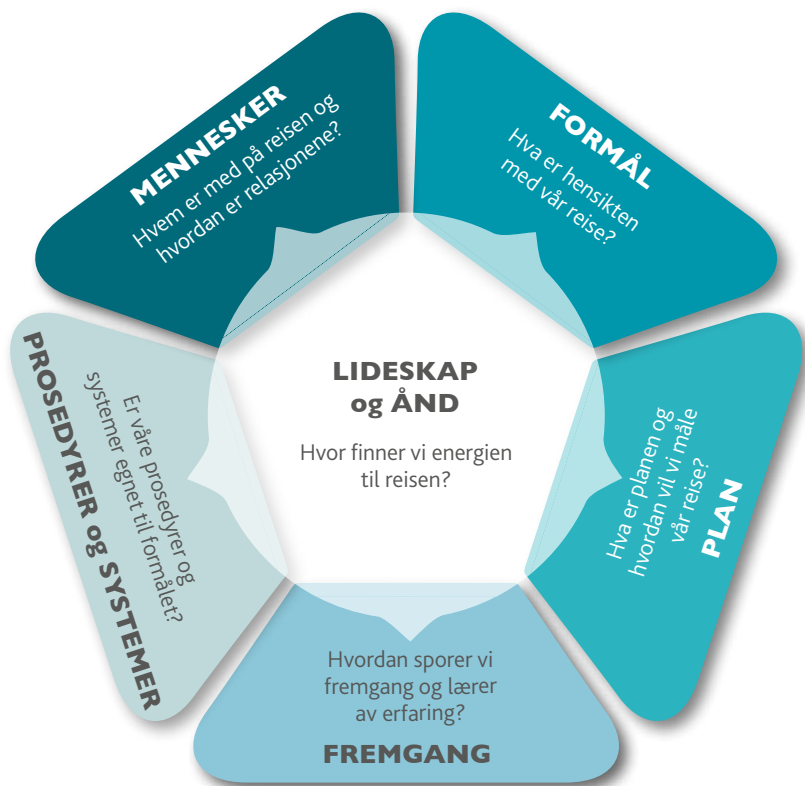
For å forsikre at visjonen «Én Armé med ett oppdrag og ett budskap», er mer enn bare et slogan, trenger vi et rammeverk som hjelper oss til å stå til ansvar overfor Gud og hverandre. «Å være på reise», er ideen i hjertet av Frelsesarmeens ansvarlighetsbevegelse. Dette er ikke en ny ide. Vi bruker allerede mange «reise» ord i våre kristne liv. For eksempel: Pilegrims-reise, misjonsreise, marsj, et løp, kampanje, en kamp, en bevegelse og en dans.

Alle i Frelsesarmeen kan ta i bruk rammeverket, fra den yngste juniorsoldat til generalen; fra den profesjonelle sosionomen til trombonisten i hornorkesteret. Dette er et ambisiøst utsagn. Kan vi ha et rammeverk for ansvarlighet som er like relevant for salvasjonister i Papua New Guinea som for salvasjonister i Nederland. Vi tror at det er mulig dersom vi stiller vanlige spørsmål. Selvfølgelig vil svarene variere i forhold til den lokale konteksten.

Det vil ikke være lett å besvare spørsmålene, men det kan være en hjelp å ta i bruk en reflekterende trosbasert tilretteleggingsprosess. Se kap. 10 i denne boken for en beskrivelse av den trosbaserte tilretteleggingsprosessen, og hvordan den skal tas i bruk.

Mission Accountability Framework

Nøkkelspørsmålene for ansvarlighet er utforsket gjennom seks dimensjoner i rammeverket:

1. Mennesker
2. Lidenskap og ånd
3. Formål
4. Plan
5. Fremdrift
6. Prosedyrer og systemer.

I kapittel 4 til 9 i denne boken vil hver dimensjon kort bli forklart. I kapittel 10 vil man finne en guide til hvordan man skal få mest mulig ut av rammeverket ved å bruke den trosbaserte tilretteleggingsprosessen. Husk at rammeverket er laget for å stille spørsmål – den gir deg ikke svarene. Du må besvare spørsmålene ut fra din kontekst. Svarene vil variere rundt om i verden.

For å bidra til å lede diskusjonen har vi til hver dimensjon inkludert referanser til «den sanne historien» i kapittel 1 og noen bibelvers og sanger fra Frelsesarmeens sangbok. Rammeverket tilbyr en struktur for ansvarlighetsdiskusjoner, men sider i Bibelen og sangboken er full av retningslinjer for hvordan man skal leve slik Gud ønsker.

Det anbefales at man starter hver diskusjon med «menneske» spørsmålet: Hvem er på reise og hvordan er relasjonene?

MENNESKER:
Hvem er med
på reisen, og hvordan
er relasjonene?

Kapittel 4

MENNESKER:

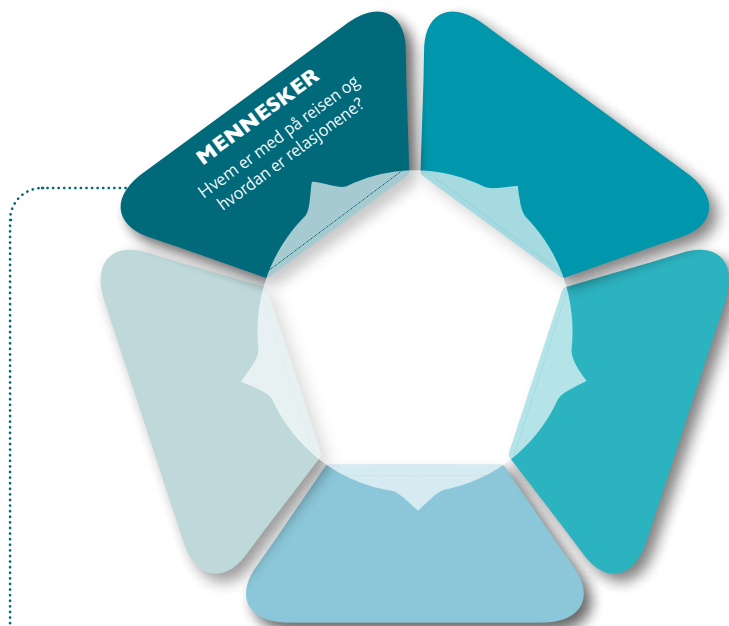
Hvem er med på reisen, og hvordan er relasjonene?

Diskusjoner rundt ansvarlighet bør begynne med spørsmål om mennesker. Altfor ofte er fokuset penger, program, budsjett og forskrifter. Vi tror at mennesket er skapt i Guds bilde. Gud prioriterer mennesker, og det må også være vår prioritering. Alle som jobber og har en tjeneste i Frelsesarmeen, trenger hjelp til å forstå viktigheten av å verdsette mennesker og bygge dype relasjoner. Gjennom livet blir noen mennesker behandlet som et verktøy som skal brukes eller en vare som skal kjøpes. Mange blir behandlet dårlig av de som har myndighet og som misbruker sin makt. Vi må stå til ansvar for hvordan vi behandler mennesker. Rammeverket understreker viktigheten av å spore kvaliteten av våre relasjoner.

Problemene oppstår når mennesker ikke er klar over hvem som er ansvarlig, og hva de er ansvarlige for. Det første spørsmålet som må besvares, er derfor: Hvem er på reise, og hvordan er relasjonene?

Det er ikke lett å bli holdt ansvarlig for karakteren av våre relasjoner. Hvordan er dine relasjoner? Ikke bare de familiære, eller på jobben, men også på korpset; og med dine naboer? Som kristne er vi ansvarlige for karakteren av våre relasjoner. I hvilken grad er våre relasjoner hellige og kjennetegnes ved kjærlighet, tillit, håp, integritet, ydmykhet og tilgivelse? Hvordan oppmuntres disse kjennetegnene i vårt felleskap? Kan vi si sannheten til hverandre i kjærlighet?

SPØRSMÅL

- Hvem er med på reisen, og hvordan er relasjonene?
- I hvilken grad er våre relasjoner hellige og kjennetegnes ved kjærlighet, tillit, håp, integritet, ydmykhet og tilgivelse?
- Hvordan oppmuntres disse kjennetegnene i vårt fellesskap?
- Kan vi si sannheten i kjærlighet til hverandre?

TILBAKEBLIKK: En sann historie – mennesker

Det mest kritiske elementet av fornyelsesreisen for Richmond korps som ble skissert i kapittel 1, var kanskje at det startet med mennesker. Løytnantene Bram og Eva hadde fokus på å både bli kjent med folk i Richmond korps og inspirere dem til å bli med på reisen.

I løpet av noen uker hadde de personlig besøkt mange mennesker i deres hjem eller møtt dem på en lokal kafe. Dette inkluderte hele familier, par og enkeltindivider; de besøkte også eldre mennesker som var på eldreheim. De oppdaget sår fra fortiden som ikke hadde blitt leget, sår som var påført når personer i korpset ikke hadde behandlet hverandre med respekt og med Guds kjærlighet. De snakket med mennesker om deres liv med Gud, deres involvering i oppdraget, deres drømmer for korpset, deres personlige kamper og frykt. De ba med dem.

Gjennom denne tiden fikk løytnantene også identifisert ledere, både de som allerede var i lederstillinger og andre som de mente hadde potensiale til å bli gode ledere – som hadde naturlige lederegenskaper som ikke hadde fått utviklet seg. De begynte å arbeide med denne gruppen og samlet dem for å bli undervist i lederskap.

Løytnantene og den nye ledergruppen organiserte et retreat for hele korpset, hvor det ble gitt rom for åndelig fornyelse og at oppdraget fikk vokse frem i folks hjerter. Det ble også gitt rom for at man skulle knytte sterkere bånd til hverandre og at man skulle få oppleve at oppdraget for Richmond korps var Guds oppdrag. De var sammenkalt, både i fellesskap og som enkeltindivider til å være fullt engasjert i oppdraget som Guds folk, og de begynte å se at ansvaret for korpsets fremtid ikke lå hos offiserene alene. De begynte å ta ansvar for sunnheten i egne relasjoner, i noen tilfeller handlet det om å erkjenne fortidens smerte og tilgi hverandre, og å la Gud være i sentrum i deres relasjoner.

Bibellesning og sanger | MENNESKER

Guds folks verdi

1 Mos 1,27: «Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem»

Sal 8,3–6: «Fra småbarns og spedbarns munn har du reist et vern mot dem som står deg imot, for å gjøre ende på fienden og hevneren. Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingre, månen og stjernene som du har satt der, hva er da et menneske – at du husker på det, et menneskebarn – at du tar deg av det? Du satte ham lite lavere enn Gud og kronet ham med herlighet og ære. Du gjorde ham til herre over dine henders verk, alt la du under hans føtter»

Kjennetegnene på våre relasjoner:

Matt 22,36–40: «Mester, hvilket bud er det største i loven?» Han svarte: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det største og første budet. Men det andre er like stort: Du skal elske din neste som deg selv. På disse to budene hviler hele loven og profetene.»

Gal 5,22–23: «Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, 23 ydmykhet og selvbeherskelse. Slike ting rammes ikke av loven!»

Ef 4,15–16: «Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus. Ut fra ham blir hele kroppen sammenføyd og holdt sammen av hvert bånd og ledd, alt etter den oppgave hver enkelt har fått tilmålt, så kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet.»

*Du har gitt meg et sted å være,
Skapt i Guds bilde,
Bare engler går foran meg
Skapt i Guds bilde*

*Kronet med herlighet og ære,
Skapt i Guds bilde
Gitt herredømme over hele jorden
Skapt i Guds bilde.*

Joy Webb SASB 381

See also:

SASB 139: 'He came to give us life in all its fullness'

SASB 418: 'Every day they pass me by (People need the Lord)'

SASB 813: 'For I'm building a people of power'

SASB 1010: 'Peace in our time, O Lord, to all the peoples – peace!'

LIDENSKAP OG ÅND:
Hvor finner vi
energi til reisen?

Kapittel 5

5

LIDENSKAP OG ÅND: Hvor finner vi energi til reisen?

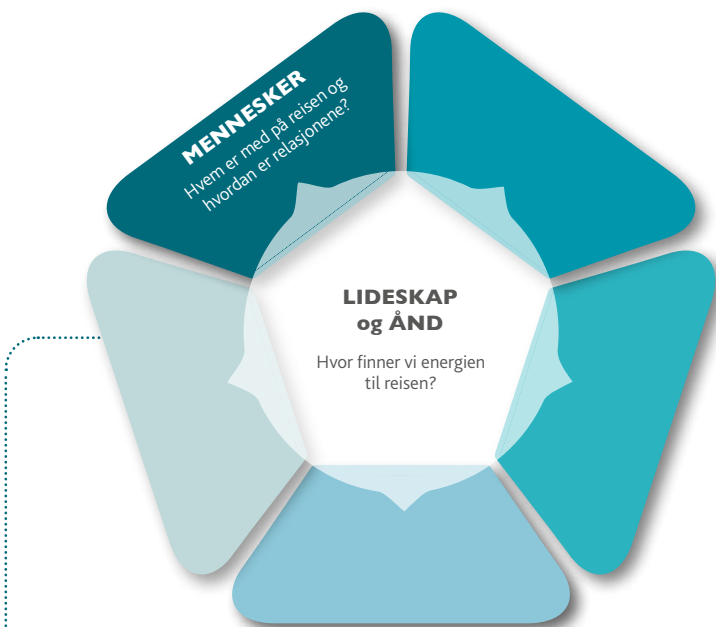
sentrum av rammeverket finner vi lidenskap og ånd. I hjertet av reisen vår burde vi alltid finne troen på Jesus Kristus og kraften fra Den hellige ånd. Vår lidenskap og energi må komme fra troen på Gud – Faderen, Sønnen og Den hellige ånd.

Da han var på jorden, snakket Jesus om hvor vanskelig det er å opprettholde lidenskapen og energien: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel. For mitt åk er godt og min byrde lett» (Matt 11,28–30).

Jesus lærte oss at vår største prioritet skulle være å elske Gud med hele oss og elske vår neste som oss selv (Matt 22,36–39). Vår relasjon til Gud må ha sitt fundament i vår tro på ham, og den blir styrket av bibellesning, bønn, tilbedelse og andre åndelige handlinger. Denne praksis er en kilde som gir liv, retning og energi til mennesker, organisasjon og systemer i Frelsesarmeen.

Alle personer som er knyttet til Frelsesarmeen, må spørres hvor de får energien fra til å fortsette. Dette er et nøkkelspørsmål i forhold til ansvarlighet. Mange ikke-kristne blir med oss på reisen og blir tiltrukket av vårt formål. De liker å se hvordan vi verdsetter mennesker. De kan identifisere seg med vårt oppdrag og måten vi arbeider på. De har også bruk for energi til reisen – selv om de ikke anerkjenner Gud som kilden.

SPØRSMÅL:

- Hvor finner vi energi til reisen?
- Hvordan er dine energinivåer – fysisk, emosjonelt, psykisk, åndelig?
- Hvordan opprettholder vi vår lidenskap?
- Hva hjelper oss til å lytte til Den hellige ånd?
- Hvordan jobber vi sammen? Bruker vi en reflekterende prosess som f.eks. den trosbaserte tilrettelegger (se kap. 10)?

TILBAKEBLIKK: DEN SANNE HISTORIE – LIDENSKAP OG ÅND

Husker du at på et bestemt tidspunkt i Richmond korps' fornyelsesreise følte løytnant Bram at noe manglet? Korpset hadde flyttet til en ny bygning, og flere mennesker fra lokalsamfunnet ble involvert og deltok på søndagsgudstjenestene. Men Bram la

merke til at svært få mennesker faktisk ble kjent med Jesus og opplevde en forvandling i livet. Det var fantastisk å ha en stor og ny bygning, men hva skulle til for å få denne bygningen til å bli fylt av mennesker som ble forvandlet av Jesus?

Bram fant svaret en liten stund senere en natt på konferansen som han deltok på, Gud viste ham hva som manglet. Det var en lidenskapelig, motiverende og bærekraftig åndelig energi som bare kan komme fra ett sted – bønn.

Gud gjorde noe helt spesielt i Brams hjerte den natten, han følte det som om Åndens sverd boret seg gjennom hjerte og sinn. Han så at bønn var som et maskinrom for kirken, hvor sann lidenskap og energi for Guds oppdrag kom til Guds folk. Det er stedet der Guds ånd gjenoppliver, tenner, gir dypere besluttsomhet og viser oss sin plan.

Bram var i brann for Gud da han returnerte fra konferansen, og i ukene og månedene som fulgte, ble hele korpset satt i brann. Etter år uten oppmerksomhet på korpsets åndelige dynamikk, skjedde det nå noe nytt som var fullt av vitalitet.

Bibellesning og sanger | LIDENSKAP OG ÅND

2 Mos 33,12–14: «Moses sa til Herren: «Se, du sier at jeg skal føre dette folket opp, men du lar meg ikke vite hvem du vil sende med meg. Likevel har du sagt: Jeg kjenner deg ved navn, og du har funnet nåde for mine øyne. 13 Hvis det er slik at jeg har funnet nåde for dine øyne, så vis meg nå din vei, så jeg kan lære deg å kjenne og finne nåde hos deg. Husk at dette er ditt folk!» 14 Han svarte: «Mitt ansikt skal gå med, og jeg vil la deg få ro.»

Sal 139,7–10: «Hvor skulle jeg gå fra din pust, hvor kunne jeg flykte fra ditt ansikt? Stiger jeg opp til himmelen, er du der, legger jeg meg i dødsriket, er du der. Tar jeg soloppgangens vinger og slår meg ned der havet ender, da fører din hånd meg også der, din høyre hånd holder meg fast.»

Luk 4,18–19: «Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne et godt budskap for fattige. Han har sendt meg for å rope ut at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri og rope ut et nådens år fra Herren»

Apg 4,31: «Da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. De ble alle fylt av Den hellige ånd og talte Guds ord med frimodighet.»

Rom 15,13: «Må håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, så dere kan bli rike på håp ved Den hellige ånds kraft.»

Kol 1,28–29: «Det er ham vi forkynner, og vi rettleder og underviser alle mennesker i den fulle visdom, for å føre hvert menneske fram til modenhet i Kristus. 29 For å nå dette målet arbeider og kjemper jeg i hans kraft, den som virker i meg med styrke.»

Min Jesus, min Frelser,
Gud, ingen er som du.
Hele mitt liv vil jeg gi pris,
for kjærligheten som du gir.
Min trøst og min tilflukt,
festning av styrke og ly.
La hele meg, hele mitt liv
tilbe deg i evighet!

Rop til vår Gud, hele jorden og syng:
Makten og æren og prisen er din!
Havet skal bruse og fjell falle ned
Av lyden av ditt navn.
Underfullt er det, jeg roper det ut:
Jeg vil alltid bli i din kjærlighet, Gud!
Ingenting er som de løfter jeg har i deg.

Darlene Zschech SASB 264, © 1993 Wondrous Worship/MSI Music Administration

See also:

SASB 325: 'Spirit of eternal love, guide me, or I blindly rove'

SASB 430: 'Life is a journey; long is the road'

SASB 497 (v 3): 'I want, dear Lord, a soul on fire for thee'

SASB 717: 'Let the beauty of Jesus be seen in me'

FORMÅL:
Hva er grunnen
for vår reise?

Kapittel 6

6

FORMÅL: Hva er grunnen for vår reise?

Mennesker som er på reise, må ha klart for seg hva de vil oppnå. Vi trenger et sterkt og klart formål. Det lett å starte uten å tydeliggjøre hvilken forskjell vi ønsker å gjøre. Alle som har en tjeneste i Frelsesarmeen, må kunne svare på: «Hva prøver vi å oppnå gjennom vårt arbeide?» Dette burde ikke være et vanskelig spørsmål. Vårt formål er ikke hemmelig – vårt formål ligger i navnet vårt – Frelsesarmeen. Ikke alle verdsetter omfanget av Guds frelse. Noen mennesker har en tynn, smal, ufullstendig forståelse av frelse og fokuserer bare på å frelse sjeler. Andre mener at Frelsesarmeens formål er bare å hjelpe mennesker til å få verdighet eller gi mennesker deres rettigheter, men de glemmer at vi er ingenting uten Gud – Faderen, Sønnen og Den hellige ånd.

Frelsesarmeens internasjonale formålsparagraf beskriver et integreert oppdrag: «Oppdraget er å forkynne Jesu Kristi evangelium og i hans navn møte menneskelige behov uten diskriminering».

Frelsesarmeens *Håndbok i tros lære* (side 187) gjør vårt formål klart:

«Alle våre aktiviteter, enten de er praktiske, sosiale eller åndelige, springer ut fra vår grunnleggende overbevisning om at Guds kjærlighet er virkelig, og vårt ønske om at alle mennesker skal føres inn i et forhold til ham ... Vår lære minner oss om at frelsen er holistisk: det vil si at Den Hellige Ånds virke berører alle områder av vårt liv og personlighet. Det inkluderer vår fysiske, følelsesmessige og åndelige trivsel, våre relasjoner med våre familier og til verden rundt oss.»

Vårt formål er grenseløs frelse. Dette formålet bør vise retning for alle våre planer, systemer, strukturer, programmer og aktiviteter. Bibelen understreker viktigheten av å ha et formål. «Om det da er trøst i Kristus, oppmuntring i kjærligheten, fellesskap i Ånden, om det finnes medfølelse og barmhjertighet, så gjør nå min glede fullkommen: Ha samme sinnelag og samme kjærlighet, vær ett i sjel og sinn.» (Fil 2,1–2)

Endringen vi søker er å oppnå Guds visjon for hans verden. Sang nr. 938 i Frelsesarmeens engelske sangbok beskriver forskjellen mellom Guds visjon og vårt formål. Vers 1:

Vi har grepet en fantastisk visjon,
av en verden som skal komme,
når Jesu tilgivende kjærlighet,
fritt renner fra hav til hav,
når alle mennesker fra strid og sinne,
og grådighet og egoisme er fri,
når nasjonene lever sammen
i fredfull harmoni.

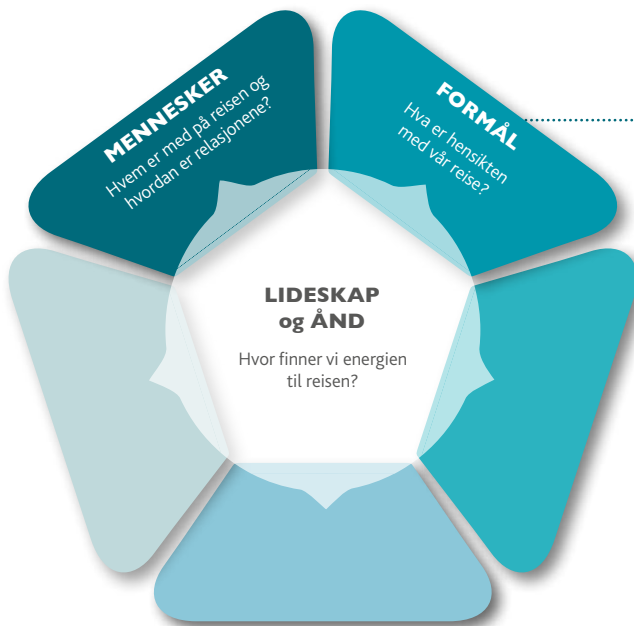
For å gjøre denne visjonen til en realitet, trenger vi et klart formål og vi må kunne beskrive det ønskede sluttresultatet. Vers 2 beskriver vårt formål og forventede resultater:

Vi vil bidra til å bygge Guds by,
så vidunderlig vakker;
gi av vår tid, bruke våre talenter,
og hver en sjelden gave,
kraften i vårt sinn og styrken i vårt formål,
Dagene med arbeid, og nattens slit,
Slik at Guds vilje kan skje,
Over riker skal han regjere.

Doris N. Rendell

Alle våre aktiviteter bør ha som mål å bringe mennesker inn i en relasjon til Gud, berøre alle aspekter av deres liv og flytte dem mot håpet, fordi dette er Guds formål for alle mennesker, overalt. Dette er grenseløs frelse! For å være ansvarlig, må alle kunne forklare formålet med jobben deres.

Rammeverket inkluderer viktige spørsmål som hjelper til å sikre formålet med reisen: Hvorfor er det viktig å ta denne reisen? Hva vil endres? Hva vil skje dersom vi ikke gjør noe?

SPØRSMÅL

- Hva er årsaken til reisen?
- Frelsesarmeens formål er å ta del i Guds oppdrag for verden. Finnes det en uttalelse om formålet for reisen, og beskriver den hvordan det vil se ut når vi ankommer?
- Hvorfor er det viktig å ta denne reisen? Hva vil endres? Hva vil skje dersom vi ikke gjør noe?

TILBAKEBLIKK: Den sanne historie – FORMÅL

Da løyntantene Bram og Eva ankom Richmond korps, var det ingen tvil om at deres fokus var på mennesker – å bli kjent med dem og skape et miljø der Guds kjærlighet og helbredelse kunne være en konkret opplevelse. De identifiserte også ledere og utviklet dem.

Samtidig ble de oppmerksomme på korpsets formål. De visste at det å ha et formål var en viktig del av Frelsesarmeens liv og oppdrag, for ikke å nevne viktigheten av formålet for enkeltpersoner og grupper av mennesker. Det å ha et formål var også sentralt i det å ha et håp og en visjon.

Løytnantene forkynte og underviste om Guds formål for Richmond korps. De hadde en visjon om at hele lokalsamfunnet i Richmond skulle forvandles av Jesus, noe som selvfølgelig hang sammen med det ofte uttalte formålet – «Verden for Kristus, Kristus for verden». For korpset og korpsfolket handlet dette formålet om å fokusere på Jesu eksempel, som løytnantene ofte beskrev, som hjelper oss til å leve, puste og snakke om verdiene av Guds rike i alle deler av livet.

Det var et forfriskende budskap, og mange mennesker i korpset begynte å tenke annerledes på deres formål – at Guds oppdrag var deres oppdrag, ikke bare offiserenes; at deres egen tro på Kristus også var også en oppfordring til handling; at de kunne gjøre en forskjell i andres liv dersom de levde ut sin tro; at de trengte å ta ansvar for fremtiden til korpsets oppdrag – å se Richmond forvandlet av Jesus.

Bibellesning og sanger | FORMÅL

Sal 33,10–11: «Herren forstyrrer folkenes råd, bryter planene folkeslag tenker ut. Herrens råd står fast for alltid, hans hjertes planer fra slekt til slekt.»

Joh 10,9–10: «Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite. Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.»

1 Kor 3,7–9: «Derfor er de ikke noe, verken den som planter eller den som vanner. Bare Gud er noe, han som gir vekst. Den som planter og den som vanner, er ett, men de skal få lønn hver etter sitt eget arbeid. For vi er Guds medarbeidere, og dere er Guds åkerland, Guds bygning.»

2 Tim 1,7–9: «For Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs; vi fikk Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom. Skam deg da ikke over vitnesbyrdet om vår Herre og heller ikke over meg som er fange for hans skyld, men bær lidelsene for evangeliet, du også, i den kraft Gud gir. Han har frelst oss og kalt oss med et hellig kall, ikke på grunn av våre gjerninger, men etter sin egen vilje og nåde, som er gitt oss i Kristus Jesus fra evighet av.»

Å, bunnløse frelse, å kjærlighets hav,
å, fylde av nåde som Kristus oss gav.
Den verden forløser, gjør fri og gjør rik,
den flyter for alle, den flyter for alle,
den flyter for alle, kom, vell over meg.

William Booth FA Sangbok nr. 1

Livet mitt er uten mening og mål,
om ikke du viser vei.
Jeg blir tilfreds når jeg ledes av deg,
gir deg det beste jeg har.

William Himes FA Sangbok nr. 8

See also:

SASB 389: 'Rejoice! Rejoice! Christ is in you (Now is the time for us to march upon the land)'

SASB 521: 'Standing by a purpose true'

SASB 672: 'Saviour, if my feet have faltered'

SASB 858: 'I'm living my life for Jesus'

SASB 889: 'Once in misery I walked alone'

PLAN:

Hva er planen og
hvordan vil vi måle
reisen vår?

Kapittel 7

PLAN: Hva er planen og hvordan vil vi måle reisen vår?

Alle trenger en plan for å oppnå Guds hensikt. Dessuten trenger vi Guds plan for Guds formål. Alle deler av Frelsesarmeen trenger planer som er inspirert av Den hellige ånd, utviklet i fellesskap, allment eid og gjennomførbart. Måten vi utvikler planer på, er viktig. Ved hjelp av den trosbaserte tilretteleggingsprosessen (se kapittel 10) blir folk hjulpet til å utforske problemene, delta i planprosessen, reflektere over Bibelen og trostradisjonen, og søke inspirasjon av Den hellige ånd. Planene vil variere ut fra den lokale konteksten og de ressursene som er tilgjengelige. Verktøy som SMART (spesifikk, målbart, oppnåelig, realistisk og tidsrelatert) målsetninger kan være en hjelp til å utvikle en gjennomførbar, budsjettert plan.

Målbare målsettinger er viktige for ansvarligheten. Vi er pilegrimer på reise – vi kan ikke vandre målløst. Vi må reise med en plan og være fast bestemt på å utgjøre en forskjell som hjelper oss til å gjennomføre Guds formål. Det er ikke godt nok å planlegge aktiviteter og programmer uten å være klar på hvilke endringer vi forventer. God forvaltning av oppdraget krever at vi ser på og vurderer resultater.

Frelsesarmeen har gjennom dens historie forstått viktigheten av å kunne måle. Det er godt etablerte systemer som teller aktiviteter (som hvor mange som går på gudstjeneste) eller hva som går ut fra kjøkkenet (som hvor mange måltider som blir servert).

DEFINISJONER:

Aktiviteter: Handlingene til personer med tilknytning til et Frelsesarmé-program som er ment å oppnå programmets formål (for eksempel de organiserte aktivitetene for en ungdomsgruppe).

Innspill: Råvarene som brukes i et Frelsesarmé-program. Disse kan omfatte penger, teknisk kompetanse, relasjoner og personell.

Produksjon: Både de håndgripelige og uhåndgripelige produkter som følger av virksomheten til et Frelsesarmé-program (f.eks. antall måltider servert på et katastrofeområde)

Resultater: Utbyttet av et Frelsesarmé-program (for eksempel antall unge mennesker som blir junior soldater som et resultat av søndagsskolens program)

Måling av effekten: En prosess som involverer verktøy som brukes til å måle forskjellen et program utgjør for en bestemt person, en gruppe mennesker eller et bestemt sted. Definisjonen av virkningen avhenger spesielt av målene og problemene som blir løst.

Det er ganske komplekst å måle resultatet eller påvirkningen av et program på Frelsesarmeen. Hvordan kan vi måle resultatet av en preken på en forsamling eller den påvirkning en korpsoffiser har over en treårs periode? Selv om dette er vanskelige konsepter å måle, så er det slik at når vi forstår resultat og påvirkning, så er vi rustet til å utøve godt skjønn i vurderingen av fremgang på reisen vår og ta beslutninger om å endre programmer for å sikre større effektivitet.

Det er avgjørende for en plans suksess at vi er forpliktet til å måle forskjellen det utgjør i menneskers liv. Ikke alle Frelsesarmé-korps/senter/hovedkvarter vil være klare til å måle effekten av sitt oppdrag og tilknyttede programmer. Noen kan gjøre fremgang hvis de begynner å måle nøyaktig innspill og produksjon. Andre kan allerede ha god kompetanse når det gjelder måling og er derfor klare til å prøve å måle mer komplekse

faktorer, som resultater og kanskje til og med effekten. Det som er viktig, er å sikre at det er en troverdig plan for å samle inn og bruke pålitelig informasjon til målingen.

Frelsesarmeens rammeverk for måling

Frelsesarmeens rammeverk for måling er et menneske-fokusert rammeverk. Det vurderer to aspekter av menneskers liv – kontekstuelle faktorer og relasjonelle faktorer.

FIRE KONTEKSTUELLE FAKTORER:

Det er fire kontekstuelle faktorer som har en effekt på menneskers livskvalitet. De er følgende:

- Beskyttelse/sikkerhet
- Velvære/Helse
- Dannelse/utdannelse
- Tjeneste/arbeid

Alle uttrykk for Frelsesarmeens tjeneste kan bruke ett eller flere av disse fire kontekstuelle faktorer for å utvikle sin plan ved å spørre: Hvilke aspekter av en persons liv vil dette programmet forbedre? Hvilket målingsverktøy kan vi bruke?

Påvirkningen av initiativet «Én Armé» utviklet eksempler på resultater som finnes i folks liv i deres kontekst:

BESKYTTELSE/SIKKERHET

Dette vil bli nådd når: barn og voksne er fri fra misbruk, diskriminering, sult, hjemløshet og frykt og finner tilflukt og sikkerhet i livet sitt.

Refleksjon: Jes 40,31

«Men de som venter på Herren, får ny kraft, de løfter vingene som ørnen, de løper og blir ikke slitne, de går og blir ikke trette.»

VELVÆRE/HELSE

Dette vil bli nådd når: barn og voksne lever godt. Dette inkluderer menneskers fysiske, psykiske, sosiale og åndelige velvære når de søker et liv som er i harmoni med Gud, med hverandre og all skapning.

Refleksjon: Joh 10,10

«Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.»

DANNELSE/UTDANNELSE

Dette vil bli nådd når: barn og voksne utvikler seg til medfølende mennesker med integritet og karakter, med relevant kompetanse, kunnskap og forståelse for å oppnå sitt fulle gudgitte potensial.

Refleksjon: Mark 8,34

«Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg.»

TJENESTE/ARBEID

Dette vil bli nådd når: hvor som helst barn og voksne er – hjemme, på skolen, felt, fabrikk, kontor, kirke eller lokalmiljø – er de i stand til å bruke sin tid, talenter og evner i arbeid og tjeneste.

Refleksjon: Joh 9,4

«Så lenge det er dag, må vi gjøre hans gjerninger som har sendt meg. Det kommer en natt da ingen kan arbeide.»

Den lokale konteksten er veldig viktig når man skal måle fremgang. For eksempel, så underviser lærere på Frelsesarmeens skoler i India og Kenya i veldig ulike kontekster. De bør ikke bli pålagt å bruke standardiserte måleindikatorer – måleværktøyet må være relevant i sammenhengen.

TRE RELASJONELLE FAKTORER:

Det er også viktig for alle Frelsesarmé-programmer å planlegge å styrke relasjoner. Bibelen er full av undervisning om viktigheten av relasjonelle egenskaper. Da Paulus skrev til menigheten i Galatia, listet han opp noen av dem: «Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse.» (Gal 5,22–23) Jesu liv eksemplifiserte andre egenskaper vi skulle søke i våre relasjoner – håp, tillit, rettferdighet, gjestfrihet, sannferdighet, utholdenhet og mot.

Det er ikke lett å måle relasjoner. Vi vet fra vår egen erfaring at mens vi instinktivt vet om vi har mer håp eller tillit i et forhold, er det ikke lett å gi det en pålitelig gradering. Men å måle relasjoner er ikke hovedmålet – prioriteten er å sikre at våre planer inkluderer aktiviteter som prioriterer, utvikler og opprettholder gode relasjoner. Der det er mulig, bør fremgangen være målbar.

Historier og vitnesbyrd er en måte å vurdere hvordan vårt forhold til Gud, hverandre og verden rundt oss går fremover. Det er viktig få lagt tid og rom inn i planen for å dele historier og reflektere over fremgangen.

Det er ikke lett å bevise relasjonelle resultater vitenskapelig, men vi kjenner dem når vi ser dem. Som nevnt tidligere, er prioriteringen å søke etter mer håp, kjærlighet og tillit i alle relasjoner i alle Frelsesarmeens programmer.

«For vår Gud og Fars ansikt husker vi stadig på hvordan dere er virksomme i tro, arbeider i kjærlighet og holder ut i håp til vår Herre Jesus Kristus.» (1 Tess 1,3).

HÅP

Dette vil bli nådd når: Gud er vår kilde til håp for fremtiden. Dette håpet gir oss styrke, energi, inspirasjon og glede for reisen.

Refleksjon: Rom 8,24, Rom 5,5, Apg 26,6.

KJÆRLIGHET

Dette vil bli nådd når: kjærlighet er erfart som en gave fra Gud. Denne kjærligheten kan være grunnlaget for alle relasjoner, gjenopprettelse, forsoning og forløsning.

Refleksjon: Ordsp 3,5 og 1 Kor 13.

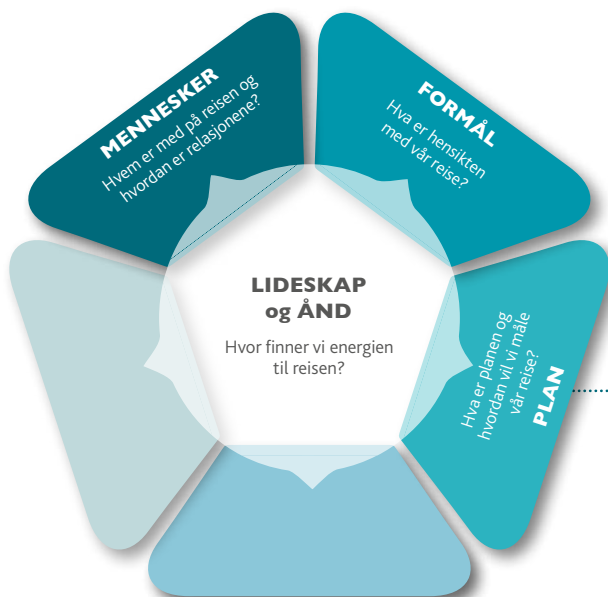
TILLIT

Dette vil bli nådd når: troen på Gud er grunnlaget for tillit. Tillit binder oss i relasjon til Gud og andre når vi søker forvandling i egne liv og lokalsamfunn.

Refleksjon: Joh 15,9.

Ansvarlighetsbevegelsen oppmuntrer alle deler av Frelsesarmeen til å bruke en plan som er effektiv og pålitelig. Rammeverket inkluderer et viktig spørsmål: Er planen kommunisert på en effektiv måte og eid av alle de involverte?

Som «Én Armé», kan vi lære mye av hverandre. Internasjonale og territoriale policyer, strategier og paragrafer gir viktige retninger. Utenfor Frelsesarmeen kan vi få innsikt i internasjonale og nasjonale strategier, slik som de bærekraftige utviklingsmålene (2016 til 2030) avtalt av 193 land som utgjør Forente Nasjoner. Derfor spør rammeverket: «Er planen på lik linje med relevante internasjonale eller territoriale policyer, strategier og paragrafer?»

SPØRSMÅL

- Hva er planen, og hvordan vil vi måle vår reise?
- Er planen kommunisert på en effektiv måte, og føler de involverte eierskap til planen?
- Er planen på lik linje med relevante internasjonale eller territoriale policyer, strategier og paragrafer?
- Hvilke resultater forventes det på reisen? (En liste over aktiviteter og programmer er ikke nok.)

TILBAKEBLIKK: Den sanne historie – PLAN

Hvor viktig er det å ha en plan? De fleste ville være klar over ordtaket basert på Ordspråkene 29,18: «Uten åpenbaring (visjon, eng oversettelse) blir folket ustyrlig». Vel, vi kan med rettferdighet legge til: «Uten en plan, vil folk drive bort!»

Hele historien til Richmond korps som er delt i kapittel 1, er en reise i fornyelse som helt fra starten involverer en plan og et handlingsforløp. Løytnantene Bram og Eva ankom ferske ut fra offisersskolen, og i løpet av en måned hadde de identifisert

problemene som måtte tas tak i for å få korpset til å blomstre og gro. Disse problemene dreide seg om dårlig forvaltning og en laber ansvarlighet.

En handlingsplan med fokus på større ansvarlighet utviklet seg, med en rekke viktige punkter:

- Bygge sunne relasjoner
- Utvikle en sunn og brennende åndelighet
- Identifisere og utvikle ledere
- Forstå lokalsamfunnets behov og personlighet og dermed konteksten for oppdraget
- Forstå at det er et spesielt sted for barn og unge i Guds hjerte, og nå dem med Kristi forvandlende kjærlighet
- Være bedre forvaltere av ressurser
- Være kreative i forvaltningen av ressurser ved å ta bedre vare på Frelsesarmeens eiendommer, betale tiende og forbedre korpsets inntektsskapende aktiviteter
- Inspirere til en ny følelse av formål og eierskap i oppdraget
- Alltid søke og følge Guds plan, være fleksibel, forberedt på overraskelser og klar for tilpasning

Løytnantene og menneskene i Richmond korps var trofaste og engasjerte i å følge denne nye planen, og resultatene talte for seg selv.

Bibellesning og sang | PLANEN

Ordsp 19,21: «Det er mange tanker i menneskehjertet, men det er Herrens vilje som skjer».

Jer 29,4–7,10–11: «Så sier Herren over hærskeerne, Israels Gud, til alle som jeg har ført i eksil fra Jerusalem til Babel: Bygg dere hus og bo i dem, plant dere hager og spis frukten! Ta dere koner og få sønner og døtre! Ta koner til sønnene og gift bort døtrene deres, så de kan få sønner og døtre. Der skal dere bli flere og ikke færre. Dere skal fremme fred for den byen som jeg har ført dere til i eksil, og be til Herren for den! For når den har fred, har også dere fred ... Så sier Herren: Når sytti år er gått for Babel,

skal jeg se til dere. Da skal jeg oppfylle mitt gode løfte for dere og føre dere tilbake til dette stedet. For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp».

Luk 14,27–30: «Den som ikke bærer sitt kors og følger etter meg, kan ikke være min discipel. Dersom en av dere vil bygge et tårn, setter han seg ikke da først ned og regner ut hva det vil koste, for å se om han har penger nok til å fullføre det? For har han lagt grunnmuren, men ikke makter å gjøre tårnet ferdig, da vil alle som ser det, gjøre narr av ham og si: 'Denne mannen begynte å bygge, men klarte ikke å fullføre det'».

Fil 3,13–14: «Mine søsken, jeg tror ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men én ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran, og jager fram mot målet, mot den seiersprisen som Gud fra det høye har kalt oss til i Kristus Jesus».

Lær meg å danse i takt med ditt hjerte

Lær meg å gå i kraften av din Ånd

Lær meg å gå i lyset av din nærhet

Lær meg å danse i takt med ditt hjerte

Lær meg å elske med et medfølende hjerte

Lær meg å stole på ditt løftes ord

Lær meg å håpe på dagen du kommer

Lær meg å danse i takt med ditt hjerte

Graham Kendrick and Steve Thompson SASB 392 © 1993 Gateway Music

See also:

SASB 321: 'I dare to live the life of faith'

SASB 342 (v 2): 'Except you build the house, Lord'

SASB 355: 'Beautiful Lord, wonderful Saviour (The Potter's Hand)'

SASB 857 (v 3): 'I'm going to turn my life into an active quest'

SASB 926 (v 2): 'Fill us with thy Holy Spirit'

FREMGANG:
Hvordan sporer
vi fremgang og
lærer fra erfaring?

Kapittel 8

FREMGANG:

Hvordan sporer vi fremgang og lærer fra erfaring?

vår reise mot målet trenger vi å spore fremgang og lære av erfaring. Det er ingen vits i å gjøre det samme år etter år og ikke bevege oss fremover mot målet. Det er ingen vits i å vurdere effektiviteten av planen vår hvis vi ikke gjennomfører endringer i planen når den viser seg å ikke utgjøre en forskjell i folks liv, slik vi opprinnelig hadde forutsett at den ville. Det er demoraliserende og frustrerende for alle. Ved å bruke rammeverket, får vi mulighet til å spore forskjellen som vi gjør og gjøre forandringer når det er nødvendig. Alt vi gjør, skal hjelpe oss i å nå målet.

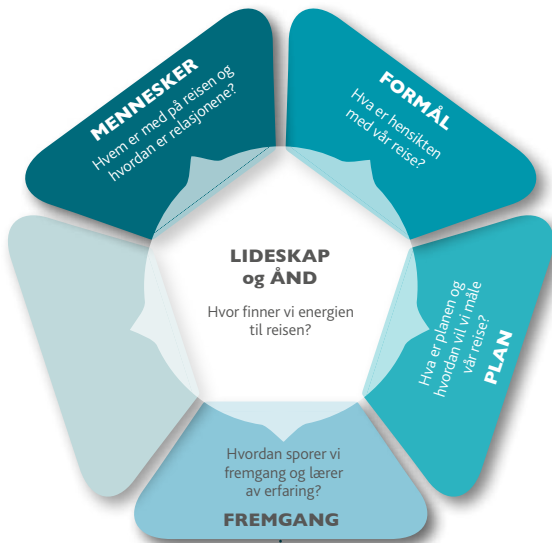
Frelsesarmeen har alltid målt aktiviteter og programmer gjennom statistikker. Det er viktig å fortsette med bruken av statistikker på aktiviteter og programmer. Vi trenger å kjenne til de ressurser som blir brukt. Det er viktig i forhold til den produksjonen som blir til gjennom vårt arbeid (for eksempel antall mennesker som får et måltid eller antall møtebesøkende på en søndagsgudstjeneste). Det er også viktig å forstå langtidsvirkningen i menneskers liv – det sosiale, åndelige, fysiske, økonomiske og miljømessige resultat og virkning. Frelsesarmeen vil være mer troverdig og dynamisk

CASE STUDY

En rapport som ble sent til IHK fra et territorium i India, uttalte at unge mennesker ble organisert av et korps til å delta i en blodgiverprogram. Rapporten inneholdt et bilde som viste mange unge mennesker som deltok – men den sa ikke noe om antall. Antall liter blod ble ikke nevnt (produksjon), og det ble ikke gjort noen forsøk på å måle hvor mange liv som ble reddet (resultat). Det ble heller ikke samlet inn data om innvirkningen av donorprogrammet. Et forbedret måleverktøy vil hjelpe de unge til å forstå forskjellen de utgjør og kan være med på å oppmuntre andre til også å donere blod.

i oppdraget når den forstår forskjellen som vi utgjør, og med den informasjonen lærer, tilpasser seg og forbedrer seg.

Et nøkkelaspekt i Ansvarlighetsbevegelsen er å oppmuntre alle deler av Frelsesarmeen til å ha en regelmessig diskusjon rundt ansvarlighet for å vurdere fremgangen. Rammeverket er laget som et selv vurderingsverktøy. Det er forventet at våre ledere bruker rammeverket i vurderinger og revisjoner, det kan brukes av enkeltpersoner og lokale team som ønsker å spore fremgang, overvåke gjennomføringen av planen, gjennomgå statistikken for å sikre at de gir resultatmål, og deretter se om resultatene blir oppnådd, lære av erfaring og endre planene når det er nødvendig..

SPØRSMÅL

- Hvordan sporer vi fremgang og lærer fra erfaring?
- Hvilket målingsverktøy brukes til å spore fremgangen?
- Hvordan bruker vi den målbare informasjonen til å tilpasse oss og lære fra erfaring?
- Er fremgangen i tråd med formålet, planen og budsjettet?

TILBAKEBLIKK – Den sanne historie – FREMGANGEN

La du merke til i kapittel 1 at det å overvåke fremgangen og tilpasse sin tilnærming til Guds formål, var nøkkelen til at Richmond korps blomstret på sin fornyelsesreise? Korpslederne, det nye lederteamet og korpset i seg selv, ble ansvarlige for fremgangen. Når ting ikke gikk slik de hadde tenkt, spurte korpslederne og lederteamet seg selv hvorfor, de søkte aktivt etter svar, og deretter implementerte de disse svarene etter hvert som de kom frem i lyset.

En stor forandring skjedde da de forstod, først gjennom løytnant Bram, at korpset ikke hadde nok kjærlighet til Gud og at de manglet sann gudfryktig lidenskap og energi. En slik mangel ble et hinder i deres fornyelsesreise. Som vi har nevnt allerede, så var det da de innså at oppdraget fra Gud var et åndelig oppdrag som krever åndelig energi og dynamikk.

De oppdaget at en slik energi kun var å finne et sted – gjennom bønn. 24/7 ble bønn en realitet blant dem, og ting tok fart, inkludert lidenskapen blant korpsmedlemmene til å dele Jesus med andre, mennesker fant et nytt liv og håp i Jesus, møter ble fylt av en ny forfriskende følelse av Guds nærvær, og økonomien i korpset vokste, slik at korpset tok initiativ til nye oppdrag som hadde vært forsinket lenge.

Bibellesning og sang | FREMGANGEN

Joh 15,7–12: «Hvis dere blir i meg og mine ord blir i dere, be da om hva dere vil, og dere skal få det. 8 For ved dette blir min Far æret, at dere bærer mye frukt og blir mine disipler. Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet! Hvis dere holder mine bud, blir dere i min kjærlighet, slik jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlighet. Dette har jeg sagt dere for at min glede kan være i dere og deres glede kan bli fullkommen. Og dette er mitt bud: Dere skal elske hverandre som jeg har elsket dere».

Gal 5,22–26: «Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse. Slike ting rammes ikke av loven! De som hører Kristus til, har korsfestet kjøttet med dets lidenskaper og begjær. Lever vi ved Ånden, så la oss også vandre i Ånden. La oss ikke være drevet av tom ærgjerrighet så vi utfordrer og misunner hverandre».

Fil 1,9–11: «Og dette ber jeg om, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft, slik at dere kan forstå og avgjøre hva som er viktig, og stå rene og uten feil på Kristi dag, fylt av rettferds frukt som vokser fram ved Jesus Kristus, til lov og ære for Gud».

Kol 1,3–6,9–10: «Vi takker alltid Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, når vi ber for dere. For vi har fått høre om deres tro på Kristus Jesus og om kjærligheten dere har til alle de hellige på grunn av håpet som venter dere i himmelen. Dere har alt nå fått høre om dette gjennom sannhetens ord, evangeliet som er kommet til dere. Som i hele verden ellers har evangeliet båret frukt og utbredt seg også hos dere, helt fra den dag dere fikk høre det og lærte Guds sanne nåde å kjenne. ... Fra den dag vi fikk høre dette, har vi ikke holdt opp med å be for dere. Vi ber om at dere må bli fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som Ånden gir. 10 Da kan dere leve et liv som er Herren verdig, og som helt og fullt er til glede for ham, så dere bærer frukt i all god gjerning og vokser i kjennskap til Gud».

Herre, hør min bønn;
rens mitt hjerte, gjør meg ren.
Din store kjærlighet strømmer nå mot meg.
Herre, jeg har sett
at svakheten som er i meg,
Vil du rense bort, Ved din kjærlighet.

Hold meg fast, skjul meg i din kjærlighet.
Løft meg opp,
Dra meg inn til deg,
Ved din Ånd svever jeg som ørnen,
Og jeg blir båret fram
Ved styrken som jeg fant i din kjærlighet.

Geoff Bullock 680 *Frelsesarmeens sangbok*

See also:

SASB 278 (v 2): 'Happy, still in God confiding'

SASB 305: 'Now the fruit of the Spirit is patience'

SASB 926 (v 3): 'Give us all more holy living'

SASB 971: 'Onward, Christian soldiers'

SASB 991 (v 3): 'His Kingdom cometh not by force'

PROSEDYRER
OG SYSTEMER:

Er våre prosedyrer og
systemer egnet til formålet?

Kapittel 9

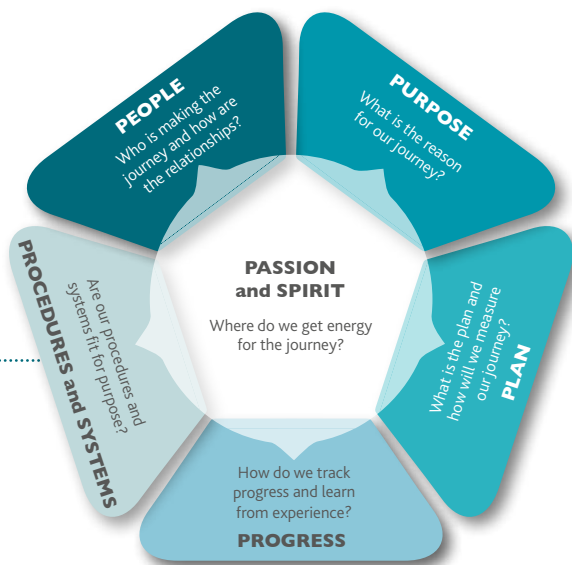
PROSEDYRER OG SYSTEMER: Er våre prosedyrer og systemer egnet til formålet?

De seks dimensjonene i rammeverket sjekker om alle prosedyrer og systemer er egnet til formålet. I gjennomgangen av «Én Armé» rapporterte flere av territoriene om bekymringer rundt effektiviteten av Frelsesarmeens rutiner og systemer. De tjener ikke alltid oppdraget; noen ser ut til å holde mennesker tilbake.

Frelsesarmeen er nødt til å ha systemer som er egnet til vårt formål for reisen i det 21. århundre. Det inkluderer systemer som styring, ledelse, personell, sikring, måling, økonomi og eiendom. Hvis våre systemer går på kompromiss med Guds formål, så svikter vi mennesker og Gud.

Frelsesarmeen har mange eksisterende systemer. De må gjennomgås regelmessig for å forsikre at de er egnet til Guds formål og støtter oss på reisen. Prosedyrer og systemer er viktige for å sikre at vi er trofaste, ansvarlige og oppnår kvalitet. Et forventet utfall av ansvarlighetsbevegelsen er en reduksjon av byråkratiet i Frelsesarmeen. Å kutte ned på byråkratiet vil være mulig dersom systemene tjener vårt gudgitte formål.

SPØRSMÅL

- Er våre prosedyrer og systemer egnet for formålet?
- Er alle våre forretninger (innkjøp, økonomi, eiendom, personell, kundebehandling, beslutningstaking) utført i tråd med Guds rikes verdier?
- Blir arbeidet gjort i samsvar med nasjonale og lokale lover? Blir alle relevante profesjonelle standarder implementert?
- Er Frelsesarmeens policyer (ordrer og regler, forflytningsavtaler, ordrebeskrivelser og stillingsbeskrivelser) tilgjengelige, implementert og gjennomgått på en hensiktsmessig måte?
- Er et passende risikostyringssystem på plass?

TILBAKEBLIKK: DEN SANNE HISTORIE – PROSEDYRER OG SYSTEMER

Løytnantene Bram og Eva, fra vår historie i kap. 1, var ikke offiserer som ignorerte Frelsesarmeens prosedyrer og systemer. For eksempel, så fulgte de prosedyrene når de etter at de hadde snakket med korpset fortalte HK at det var på tide å bruke penger på et nytt korpssystem og at det hastet.

Divisjonslederne var ivrige til å hjelpe. De sendte et team fra divisjonshovedkvarteret til å gjennomføre en revisjon av den nåværende bygningen og kartlegge byen for noen aktuelle tomter som kunne være tilgjengelige. Teamet fra DHK så også på korpsets økonomi og utviklet en ordning basert på hva som kunne være rimelig, ved hjelp av inntektene fra salget av eksisterende eiendom, innsamlingsarbeid ved det lokale korps og subsidier og lån fra HK.

Det ble kjøpt en ny eiendom på den andre siden av byen, hvor det var nye boligområder. Korpset fulgte prosedyrene, og resultatet var bra. Men for løytnantene var det andre prosedyrer og metoder som virket tungvinte og anmassende. De måtte ta tak i dette, fordi det var tydelig at Armeen ikke kom til å forandre seg over natten.

Med den forbedrede økonomien i korpset som var en følge av menneskers økte giverglede og en fornyet Frelsesarmé-butikk som opplevde at fortjenesten mer enn doblet seg i løpet av noen få måneder, ansatte korpset en sekretær til å håndtere alle papirene.

Dette resulterte i at løytnantene ble frigjort til å delta på den voksende kompleksiteten i korpsets liv, når det plutselig var mange flere mennesker i flokken. De utviklet sine egne prosedyrer og systemer som fungerte godt innenfor det store Frelsesarmé-systemet. Det gjorde også at de fikk tid til seg selv og sin familie, og gjorde dem i stand til å jobbe med seg selv og sin egen utvikling som ledere. Ved å jobbe sammen med et støttende DHK, forsikret løytnantene seg om at prosedyrene og systemene for Richmond korps var egnet til formålet og hjalp med til å forbedre effektiviteten av oppdraget.

Bibellesning og sang | PROSEDYRER OG SYSTEMER

Fork 8,5–6: «Den som holder hans bud, erfarer ikke noe ondt; den vise kjenner i sitt hjerte den rette tid og vei. Hver handling har sin tid og vei, og det onde som venter mennesket, hviler tungt på ham».

Luk 16,10–13: «Den som er tro i smått, er også tro i stort, og den som er uredelig i smått, er også uredelig i stort. Om dere ikke har vært tro når det gjelder den uhederlige Mammon, hvem vil da betro dere de virkelige verdier? Og dersom dere ikke har vist troskap med det som hører andre til, hvem vil da gi dere noe dere selv kan eie? Ingen slave kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon».

1 Kor 4,1–2: «Så skal dere se på oss som Kristi tjenere og forvaltere av Guds mysterier. Av forvaltere kreves det at de viser troskap».

Titus 1,7–9: «For en tilsynsmann er Guds forvalter, og det må ikke være noe å utsette på ham. Han må ikke være egenrådig, bråsinnt, drikkfeldig, voldsom eller ute etter skammelig vinning. Han skal være gjestfri, godhjertet, forstandig, rettskaffen, gudfryktig og herre over seg selv. Han må holde seg til det troverdige ord som samsvarer med læren, slik at han duger både til å veilede i den sunne lære og til å vise til rette dem som sier imot».

Leave no unguarded place,
No weakness of the soul;
Take every virtue, every grace,
And fortify the whole.

Charles Wesley SASB 979 v 3

Gud, hjelp meg vandre så,
som for ditt åsyn her,
så at din tjener kan bestå
når regnskap kreves der.

Charles Wesley (FA sangbok nr. 302, vers 3)

See also:

SASB 940 (v 2): 'We're an Army brave, arrayed in armour bright'

SASB 959 (v 2): 'I'll go in the strength of the Lord to work he appoints me to do'

Svare på spørsmål sammen –
Ved å bruke den trosbaserte
tilretteleggingsprosessen.

Kapittel 10

Svare på spørsmål sammen Ved å bruke den trosbaserte tilretteleggingsprosessen.

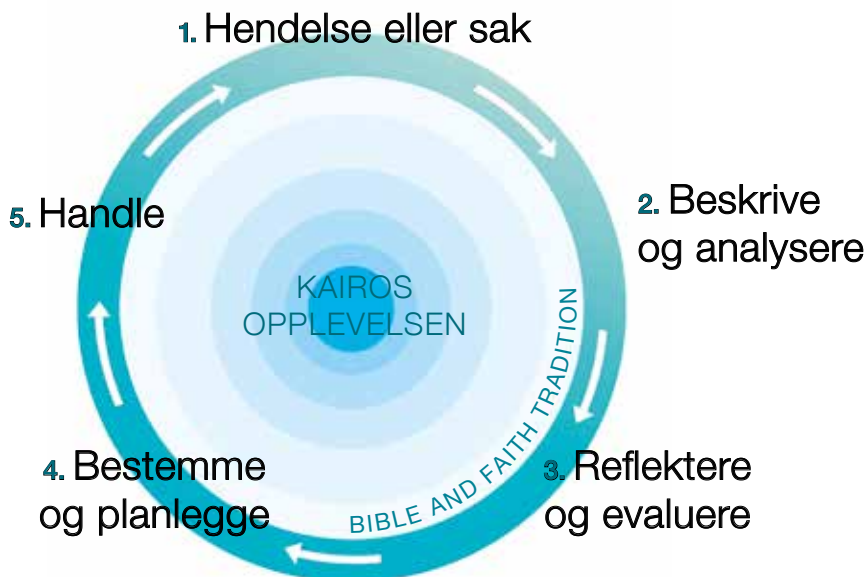
Som vi har sett i de tidligere kapitler, bruker rammeverket en prosess til å utforske viktige spørsmål innenfor seks nøkkelområder. Det kan brukes i alle deler av Frelsesarmeen – i bygder og byer, i korps og på institusjoner, fra helsetjenester i avsidesliggende steder i Kenya eller Bangladesh til sysselsetting i noen av verdens største metropoler. Spørsmålene kan stilles til enkeltpersoner og team, eller til hele territorier og divisjoner.

Mange av spørsmålene kan ikke besvares lett eller fort, så dette kapitlet om trosbasert tilretteleggingsprosess er skrevet for å hjelpe oss med å utforske spørsmålene på en meningsfull måte, som forhåpentligvis vil føre til et betydelige resultat akkurat der du er.

TBT er en prosess som allerede blir brukt av mange salvasjonister. For eksempel så oppmuntrer «Storbritannia med den irske republikk»-territoriet til å bruke TBT i korps og institusjoner samt i lokalsamfunnet for å analysere det som skjer, og reflektere over dette i lys av troen, og utarbeide en handlingsplan. TBT er også brukt av mange salvasjonister i Afrika, Karibia, Sør Amerika og Asia for å tenke igjennom saker relatert til deres kontekst. Selvfølgelig vil utfallet av prosessen være ulik i de forskjellige stedene i verden.

Alle kan bruke denne prosessen til å strukturere samtaler og hjelpe mennesker til å tenke, snakke, utforske og respondere til saker i lys av sin tro. Anvendelsen av prosessen kan resultere i utviklingen av et sunnere folk og samfunn som gleder seg over dypere relasjoner. Det er ikke et verktøy, teori eller et prosjekt i seg selv – det er en måte å jobbe på, en måte å tenke på, en måte å leve på og en måte og være på.

Dette diagrammet viser forskjellige elementer av den trosbaserte tilretteleggingsprosessen. La oss se på hvordan den fungerer, og hvordan vi kan anvende den til spørsmålene i rammeverket.

FBF | TRINN 1 HENDELSE ELLER SAK

Prosessen starter når mennesker identifiserer en sak som trenger å vurderes, for å se hva vi gjør, hvorfor vi gjør det og hvordan vi kan gjøre det enda bedre. Når det gjelder rammeverket, er dette trinnet på en måte lett for oss, fordi saken som skal vurderes er spørsmålene som stilles. For eksempel så er det første spørsmålet som stilles i rammeverket: Hvem er på reise og hvordan er relasjonene? Dette spørsmålet, og undergruppen av spørsmålene som følger, handler om menneskers almenntilstand og deres relasjoner. Det er dette som skal undersøkes, og du kan bruke TBT prosessen til å hjelpe med å besvare spørsmålene.

Ha en generell diskusjon om spørsmålene før dere går enda dypere inn i trinn nr. 2 og 3. Bør man ta alle spørsmålene gjennom prosessen på en gang eller ett og ett? Husk, gjennom prosessen er det viktig at folk deltar i et miljø hvor de:

- Føler seg trygge og bli oppmuntret til å dele
- Opplever at det er gjensidig respekt for hverandres perspektiver, innsikt, opplevelse og gaver
- Opplever at det å lære fra hverandre og Gud, er kjerneverdien.

FBF | TRINN 2 BESKRIVE OG ANALYSERE

Spørsmålene i rammeverket blir deretter analysert så grundig som mulig. De som reflekterer (sammen eller individuelt), bør prøve å tenke på alle faktorer som kan ha påvirket spørsmålene. Dette bygger en dyp og helhetlig forståelse av erfaringene så langt. Så når det gjelder spørsmålene i forhold til mennesker og deres relasjoner, prøver man å finne hvilket nivå mennesket befinner seg på, deres relasjoner og hva som har påvirket og påvirker deres almenntilstand.

Det er viktig ikke å finne overfladiske svar på spørsmålene i rammeverket. Vær så objektiv som mulig. Hold deg til å beskrive og analysere og unngå å dømme og si din mening. Det kan være til hjelp med en brainstorming, hvor alles ideer blir notert på en tavle eller på et stort papir. Noen prioriteringer må man kanskje foreta.

FBF | TRINN 3 REFLEKTERE OG EVALUERE

Dette trinnet i prosessen involverer å tenke igjennom de faktorer som har kommet fram, og dele ideer og responser. Vi kan fortsette med eksemplet fra trinn 1 og 2. Dersom motivet og spørsmålet som blir stilt, handler om tilstanden til personen/institusjonen/teamet og folks relasjoner, vil det være viktig å snakke gjennom årsakene til det som kom opp i trinn 2, og hvordan de som er involvert, kan styrke kvaliteten på sine relasjoner, styrke menneskers opplevelse av at man deler en visjon og følelsen av å være akseptert.

Det vil være nyttige aktiviteter mellom trinn 2 og 3 å lese fra Bibelen, å be og være stille i refleksjon og ettertanke. Det er på dette trinnet man må ta nøye vurderinger, og vanskelige spørsmål må stilles og besvares. For eksempel: Hvor langt har denne personen/korpset/institusjonen/teamet vært tro mot sine opprinnelige mål og

verdier? Hvilken forståelse eller hendelse eller undervisning fra Bibelen kan kobles til denne situasjonen? Hva må forandres for å forbedre denne situasjonen og ha større verdi for alle berørte?

I løpet av tiden for refleksjon og evaluering, kan det dukke opp en Kairos erfaring. Slike opplevelser kan ikke forutsies eller bestilles, det er usannsynlig at det skjer med mindre deltakerne er i en åpen og mottakelig sinnstilstand. Tid for bønn og refleksjon eller deltagelse i kreativ tenkning, kan også føre til større mottakelighet.

Man bør ta evalueringen og refleksjonen på alvor, ikke skynde seg eller la være med å gjøre det. Hoveddelen av tiden som brukes på den trosbaserte tilretteleggingsprosessen bør brukes på dette trinnet.

FBF | TRINN 4

BESTEMME OG PLANLEGGE

God tilrettelagt tid for refleksjon ved hjelp av prosessen vil vanligvis føre til beslutninger som deltakerne kan få eierskap til og sette ut i praksis; for eksempel en plan for å forbedre almenntilstanden til personen/korpset/institusjonen/teamet og deres relasjoner.

Dersom det viser seg å være vanskelig å bli enige, kan det være til hjelp å lage en liste over alle mulige alternativer til handling. Grupper eller enkeltpersoner kan deretter liste opp positive og negative ting for hvert alternativ. Siden disse deles i en større gruppe, kan det være at man kommer frem til enighet. Noen ganger kan det være vanskelig for en gruppe å bli enig om en bestemt handling. Dersom dette er tilfelle, kan det være nødvendig for tilretteleggeren å få frem et flertallsvedtak, prøve å få frem så stor grad av enighet som mulig.

I dette steget er det viktig å identifisere styrker og ressurser for å forsikre at det vil være mulig å gjennomføre de beslutningene som er tatt. Prioritering vil være nyttig i å velge mellom en rekke mulige alternativer. Ved å sørge for at de vedtatte beslutninger blir påvirket, er det nyttig å spørre:

- Hvilke ressurser er tilgjengelige for å kunne implementere planen?
Hvordan skal man fylle hullene?
- Hvem skal være ansvarlig for de planene man har blitt enige om, og når skal de gjennomføres?
- Hvilken opplæring og/eller støtte er nødvendig?

- Hvilke sikkerhetstiltak må inkluderes?
- Hvordan skal man tilnærme seg problemet?
- Hvem trenger å få vite om planene, og hvem gir dem beskjed?
- Når skal man vurdere fremgangen?

FBF | TRINN 5

HANDLE

Det å gjøre beslutninger om til handling, er avgjørende. Husk å føre opp tiltakspunkter, vurderer virkningen av handlingen og samle relevant informasjon.

Dette vil være nødvendig i løpet av den neste syklusen i trinn 2 og 3. Og slik fortsetter det: TBT prosessen stopper ikke ved det siste trinnet, men fortsetter videre. Etter trinn 5, vil de forandringer man gjør, lede til en ny TBT syklus.

ET NYTT TRINN 1

HENDELSE ELLER SAK

Det tiltak som følger av denne prosessen vil føre til en endring som så vil være en «ny opplevelse» på trinn 1.

ET NYTT TRINN 2

BESKRIVE OG ANALYSERE

Det vil være nødvendig med en ny beskrivelse og analyse av endringen. (Det er viktig at dette gjøres nøye. Man kan bli overrasket over hvor mange endringer som handlingen bringer med seg).

ET NYTT TRINN 3

REFLEKTERE OG EVALUERE

Det er det viktig punkt der endringer forårsaket av handlingen kan bli reflektert på og evaluert.

Det er viktig å gjøre dette før du fortsetter med ytterligere tiltak. Det kan være nyttig å ta en pause på dette trinnet, for å se hvilken virkning handlingen allerede kan ha på lengre sikt.

BEVARE TROEN

I tillegg til moderne kontekstuelle bevis, identifiserer TBT tre viktige påvirkninger som Frelsesarmeen bruker i utformingen av policy's:

1. Bibelen
2. Kirkens tradisjoner
3. Inspirasjon fra Gud i «Kairos opplevelsen»

Troende mennesker blir påvirket av undervisningen som går i arv gjennom generasjoner. Frelsesarmeen, som en kirke tror at Det gamle og Det nye testamentet er inspirert av Gud og at de tilbyr viktig, guddommelig veiledning som hjelper folk med å leve livet fullt ut.

Frelsesarmeen gir ikke samme autoritet til kirkens tradisjoner som de gjør til Bibelen. Men vi innser at det er mye å lære av erfaring, og vi kan lære av kristne som har gått før oss. Derfor skulle erfaringene og etablerte mønstre i trostradisjonen bli analysert og reflektert over, siden de ofte gir verdifull innsikt.

KAIROS OPPLEVELSER

Uventede ideer kan oppstå på alle trinn av TBT prosessen, men spesielt i tider med refleksjon, vurdering og beslutning. Troende mennesker kan ofte sanse Gud gjennom disse øyeblikkene. En «Kairos opplevelse» er betegnelsen som brukes for å beskrive disse anledninger.

Det er et kjent eksempel på en «Kairos opplevelse» i Frelsesarmeens historie når William Booth sa til sin kone, Catherine, når han returnerte hjem etter et møte på Østkanten av London: «Kjære, Jeg har funnet min skjebne». Han følte at Gud ledet ham på en spesiell måte. William Booth hadde en «Kairos opplevelse».

I Matteus evangeliet hører vi om Peter, en av disiplene som hadde vært med Jesus i noen år, som til slutt gjenkjente hvem Jesus var og sa: «Du er Messias, den levende Guds Sønn» (Matt 16,16). Jesus fortalte mange historier om personer som hadde uventede tanker, som f.eks Den bortkomne sønn (Luk 15, 11–32), når en ung mann fikk øynene opp for hva han hadde gjort etter flere dårlige opplevelser og en lang tid for refleksjon. Det var en «Kairos opplevelse» som ledet til en fantastisk gjenforening med faren.

Kairos er et gresk ord som ikke er lett å oversette til andre språk – det betyr noe i retning av «Guds øyeblikk» eller «den rette tid». Slike glimt av inspirasjon kan komme når vi ikke aktivt søker etter dem. Ny innsikt kan også komme gradvis og kommer ikke alltid i et bestemt øyeblikk. TBT mener disse erfaringene er Gud som er i arbeid. Kristne tror på at Bibelen, bønn og tid for refleksjon kan stimulere og lede til en «Kairos opplevelse».

«Kairos opplevelsen» har blitt plassert i midten av TBT diagrammet for å indikere Guds nærvær og innflytelse i alle aspekter av livet. Det minner mennesker om viktigheten av alltid å integrere troen med handlinger og løftet om at Gud alltid er til stede.

Skiftende kulturer

Kapittel 11

Skiftende kulturer

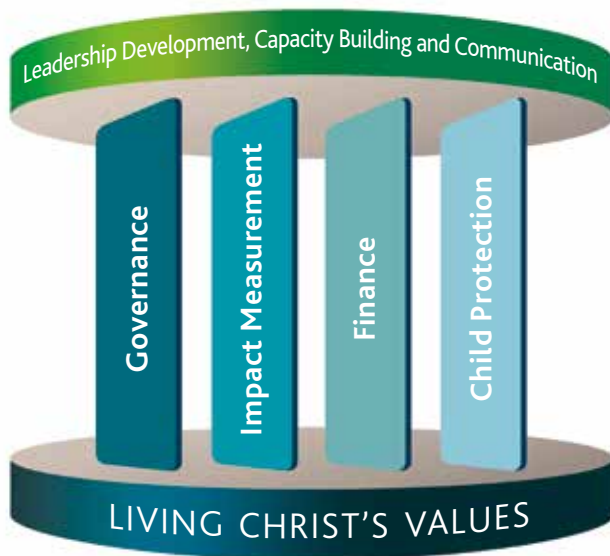
Det å se at ansvarlighetsbevegelsen blomstrer på tvers av 127 land krever kjapt en fornyet visjon på hvert sted. Det vil ikke skje bare fordi generalen vil at det skal skje. Alle må være involvert i alle deler av Frelsesarmeen. Du behøver ikke vente på at noen gir deg tillatelse til å være ansvarlig. Du kan begynne å ta i bruk rammeverket med en gang som en hjelp til å begynne på fornyelsesreisen. Se på spørsmålene – Hva er det Gud utfordrer deg til?

Da gjennomgangen av ansvarlighet i Frelsesarmeen startet i 2013, ble lederne i alle territorier og commands spurt om sine synspunkter. Som nevnt på side 25, svarte 93%. De største bekymringene som ble omtalt var ineffektive systemer og dårlige relasjoner mellom mennesker. Derfor er det fokus på å styrke systemene og forbedre våre relasjoner.

Styrke armeens systemer

I januar 2015, gjennomgikk generalens høringsråd alt arbeidet som ble gjort gjennom «Én Armé påvirkningsinitiativ» og «Én Armé ansvarlighetsgjennomgang». Det ble bestemt at Frelsesarmeen trenger en integrert ansvarlighetsbevegelse med fire hovedsøyler: styresett, måling av virkningen, økonomi og barnevern, støttet av lederutvikling, kapasitetsbygging og kommunikasjon.

Hver søyle har en formålsparagraf:

- **Styresett:** For å sikre, på alle nivåer, at Frelsesarmeen har en styringsstruktur som passer for sitt gudgitte formål i det 21. århundre
- **Måling av virkningen:** For å øke den forvandlende endringen Frelsesarmeen arbeider for, med folk og lokalsamfunn gjennom måling og læring.
- **Økonomi:** For å overvåke, gjennomgå, oppgradere og forbedre Frelsesarmeens finansielle systemer for å utvikle sektorledende praksis i verden, sikre vidtrekkende ansvarlighet hos interessenter, fasilitere kapasitetsbygging av finanspersonell og aktivere midler til formålet.
- **Barnevern:** For å sikre Frelsesarmeens satsing på trivsel og beskyttelse av barn ved å implementere beste praksis i alle uttrykksformer der Frelsesarmeen har kontakt med og innflytelse på barn. (Mens Frelsesarmeen erkjenner sitt ansvar for å ivareta personer under Frelsesarmeens innflytelse, har ansvarlighetsbevegelsen i utgangspunktet valgt å prioritere beskyttelse av barn).

De fire søylene – pluss lederutvikling, kapasitetsbygging og kommunikasjon – er nøkkelelementer i ansvarlighetsbevegelsen. Alle bygger på en plattform av levende Kristusverdier. Dette ambisiøse endringsprogram vil bli overvåket av stabssjefen

Endring av kultur

Dette er den største utfordringen! Det er ingen tvil om at det er mange ulikheter i vår «Én Armé». Til tider virker det nesten urealistisk å bare snakke om «Én Armé». Hvordan kan vi sammenligne vårt arbeid i New York City, USA, med Armé-arbeid på en avsidesliggende øy i Indonesia? Vi har faktisk ofte mye mer til felles enn vi tror. I alle land jobber Frelsesarmeen med mennesker som – i likhet som oss – lever i en ufullkommen, fallen verden. Viktigst av alt, vi er alle avhengige av den samme Frelser og Den hellige ånd som gir oss nåde, visdom og energi til å tjene.

En gjennomgang av bekymringer knyttet til ansvarligheten i Armeen resulterte i at de samme sakene ble tatt opp gjentatte ganger:

- Dårlige relasjoner med andre offiserer
- Mangel på økonomisk integritet
- Dårlig forvaltning av ressurser
- Mangel på tillit mellom offiserer og soldater
- Mistro mellom korps, institusjoner og hovedkvarter
- Seksuelle svakheter
- Personer som søker personlig makt for personlige fordeler
- Mangel på kjærlighet til mennesker som er annerledes enn oss
- Prosedyrer og systemer som har gått ut på dato og ikke er egnet for Frelsesarmeens oppdrag i det 21. århundre.

General André Cox driver den videre prosessen på IHK, men han har innrømmet at han kan ikke gjøre det for hvert territorium eller command. Ledere av territorier og commands må lede endringsprosessen i deres ansvarsområde. Divisjons-, institusjons- og korpsledere trenger støtte til endringsprosessen der de er.

Men vi vil ikke få de endringene Gud ønsker for Frelsesarmeen dersom vi bare fokuserer på å fikse systemene. Vi må også være modige og løse de relasjonelle

problemene. Hvorfor lar vi oss ikke utfordre av at vi har dårlige relasjoner eller maktmisbruk fra ledere i våre korps, institusjoner og hovedkvarter? Ja, vi er en hierarkisk organisasjon. Ja, vi må akseptere autoriteter, men som generalen har sagt: «Myndighet er gitt til en person i den hensikt at det er til felles nytte for samfunnet» (se 1 Kong 3,9, 1 Kor 12,7).

Makt kan brukes på mange måter. Det er ikke bare hierarkisk makt og myndighet som kan brukes til det felles beste. Det er mange muligheter for mennesker til å bruke personlig innflytelse for Guds rike. Innflytelse er ikke avhengig av en persons posisjon i livet, eller på rang hvis du er en frelsesoffiser. Kan du tenke på en person som har en innflytelse som går langt ut over deres posisjon og rang? Selvfølgelig kan innflytelse bli brukt negativt og hindre Guds formål. Enhver myndighet, makt og innflytelse vi har i Frelsesarmeen, er ikke for vår egen vinnings skyld. Hvis vi bruker vår posisjon til egoistiske mål, må vi stå til ansvar for vår utroskap.

For at ansvarlighetsbevegelsen skal spre seg kjapt, må alle som har en link til Frelsesarmeen – ansatte, juniorsoldater, soldater, aktive og pensjonerte offiserer, tilhørige, frivillige, venner – gripe denne visjonen og bli involvert. Dette er en stor kommunikasjonsutfordring. Mennesker blir ikke tent av ansvarlighet! Som vi allerede har nevnt, det kan gjøre folk defensive og nervøse.

Men majoriteten av vår Frelsesarmé-familie vil bli inspirert og overbevist dersom de ser at ledere – både offiserer og ikke-offiserer – er personlig forpliktet til større ansvarlighet. Våre folk lengter etter å se at Frelsesarmeen er enda mer effektiv i Guds oppdrag. Vi blir fort kyniske og demotiverte dersom vi opplever at dette bare et påskudd på å gjøre generalen glad. Dette er ikke hans idé!

Ved hans siste måltid oppmuntret Jesus disiplene: «Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre» (Joh 13,34–35). Så hvordan ser «Dere skal elske hverandre» ut i praktisk for Frelsesarmeen i det 21. århundre? Dette kan være annerledes fra noen av de holdninger og kulturer vi har akseptert i fortiden.

For eksempel:

□ **La oss bevege seg bort fra en kultur som tenker «hvorfor trenger de å vite?», til en åpen gjennomsiktig kultur som sier «hvorfor skal ikke folk bli fortalt?».** Folk må få pålitelig informasjon – spesielt når det gjelder økonomi og forvaltning av ressurser. Selvsagt er det ofte behov for pastoral konfidensialitet, men dette bør ikke være en unnskyldning for å feie synd eller middelmådighet under teppet.

□ **La oss bevege oss bort fra en kultur som sier «Ikke still vanskelige spørsmål» til en kultur der vi oppmuntrer folk til å tenke, diskutere og drøfte hvordan Armeen kan bli mer effektiv og trofast i å gjøre Guds vilje i våre lokalsamfunn.**

Vi er ikke lojale overfor Gud eller Armeen når vi ser en annen vei og «lider i stillhet», slik en afrikansk offiser nylig beskrev dette problemet. En sterk leder gir rom for at mennesker er uenig, men er i stand til å forklare bakgrunnen for en bestemmelse. En svak leder demper all uenighet ved å misbruke makt.

□ **La oss avvise en kultur der vi tenker «vi må beskytte Armeens omdømme for enhver pris» – selv om det betyr å skjule sannheten.**

Til tider må vi konfrontere synd og uakseptable situasjoner, selv om mennesker misforstår våre handlinger. Disse situasjonene koster ofte mye på det personlige plan. Frelsesarmeen er en svært pålitelig organisasjon, men vi kan ikke ta denne tilliten for gitt. Vi må kontinuerlig bygge tillit i våre lokalsamfunn ved å være mennesker med integritet – til tross for hva det koster.

□ **La oss avvise en kultur av mistro og oppmuntre til en holdning av gjensidig respekt og at Armeens ledere og deres underordnede forteller sannheten til hverandre.**

Altfor mange offiserer og soldater tror at ledere er inkompetente eller korrupte, eller begge deler. Tar vi til oss holdninger fra en verden hvor alle ledere blir mistrodd – i regjering, næringsliv, jus, innen medisin og i kirken? Er denne mistillitskulturen med på å infisere relasjoner i Armeen?

Vi trenger ikke å være nære venner med alle, men vi må jobbe sammen for Guds oppdrag. Spillerne fra vinnende sportslag refererer ofte til viktigheten av lagets verdier. Spillere som ikke «kjøper» lagets kultur blir droppet. Dersom utøverne ser betydningen av å bli en sportsmester, hvor mye mer skal ikke vi være villig til å leve ut Kristi verdier i «teamet» Frelsesarmeen?

Utviklingen av en tillitskultur og gjensidig respekt betyr at dersom ledere eller deres tilhengere oppfører seg dårlig, må det få konsekvenser. Generalen har vært tydelig på at alle må stå til ansvar – svakheter må tas opp, og solide rapporteringssystemer er nødvendig. Men vi må stole på våre ledere, med mindre det er bevis for det motsatte. Vi må la tvilen komme dem til gode og samtidig være modige nok til å fortelle dem hva vi tenker. Våre ledere skal respondere på våre meninger med nåde og ærlighet. Der det er bevis på feil, må vi finne måter å løse problemene på innad i Armeen. Vi kan minne oss på Paulus sterke ord til kirken i Korint (1 Kor 6,1–11) før vi vurderer våre handlinger. La oss avvise praktisering av hemmelige klager eller skriving av anonyme brev. Vi må

lære å snakke «sannhet i kjærlighet» (Ef 4,15) til hverandre. En ny ansvarlighetskultur vil kreve effektive prosesser for å ta opp varslernes bekymringer – men påstander må være basert på fakta, ikke rykter.

□ **La oss avvise en kultur av «å gjøre ingenting, så slipper vi i hvert fall å ta skylden dersom noe går galt».** Noen ganger er folk redde for å iverksette tiltak i tilfelle de får skylden. Denne frykten resulterer i en sløsing med Frelsesarmeens ressurser og gjør at vi mister muligheter for vekst i Guds rike. Husker du Jesu undervisning i lignelsen om talentene (Matt 25,14–30)? Vi er like ansvarlige for hva vi ikke gjør som for hva vi gjør.

□ **La oss bevege oss bort fra en kultur av kynisme og negativitet.** Ja, oppdraget er tøft. Som Edward Henry Bickersteth skrev (*SASB 746 v 3*):

Jeg vet hvor vanskelig det er å beile til og vinne sjeler;
Mine herligste laurbær er vætet med tårer.

Når vi opplever svikt eller skuffelse, må vi motstå fristelsen til å bli forherdet og bitter. Vi er mennesker med håp – ikke håpløshet. «Er Gud for oss, hvem er da mot oss?» (Rom 8,31). Gud bruker fortsatt Frelsesarmeen mange steder. La oss ydmykt lære av andre som produserer frukt. Et av nøkkelmålene i ansvarlighetsbevegelsen er å oppmuntre til en kultur for læring på tvers av Frelsesarmeen. Vi har så mye vi kan lære av hverandre hvis vi er villige til å lytte og tilpasse oss.

Dette er noen få eksempler på kulturen som ansvarlighetsbevegelsen oppmuntrer til – og de kulturer som bør avvises. La oss alle be om at denne bevegelsen vil resultere i dypere, mer autentiske relasjoner til Gud og hverandre. For å gjenta, målet med denne bevegelsen er å gi mennesker flere muligheter til å bli fornyet av Guds Ånd og få et nytt fokus på Guds oppdrag om å forløse verden.

Ikke vent på at noen forteller deg hvordan du skal være en god forvalter. Be over det, spør Gud om veiledning, og begynn så. Den hellige ånd er alt i virksomhet rundt i Frelsesarmeen. Det er ansvarlighetstiltak i mange områder som for eksempel Pakistan, Canada og Bermuda, Storbritannia med republikken Irland, og et nyskapende samarbeid der Zimbabwe, Zambia, Malawi og Sør-Afrika jobber med Sveits, Østerrike og Ungarn Territory. I hvert tilfelle er det en litt annerledes måte å oppmuntre til forandring på, men alle beveger seg i samme retning mot større ansvarlighet.

Er du klar til å forplikte deg til å være mer ansvarlig i livet ditt? Ikke bare når det gjelder penger, eiendeler eller andre fysiske ressurser, men også når det gjelder din relasjon til Gud og relasjoner til familien, venner, naboer – for ikke å glemme andre salvasjonister. Som Frelsesarmeens Håndbok i Troslære forklarer (s. 225) Vårt kall er: «For å virkeliggjøre Jesu radikale etikk som bygger på kjærlighet, må vi betrakte enhver relasjon som en hellig pakt. Gud kan elske gjennom oss.» La oss alle søke Guds vilje i alle deler av våre liv og være villige til å besvare tøffe spørsmål når våre relasjoner ikke når opp til en hellige pakt.

TIL SLUTT ...

Be om Guds velsignelse, visdom og nåde til å fylle denne prosessen. Det er aldri lett med forandring. Dersom ansvarlighetsbevegelsen er menneskeskapt, vil den feile. Dersom Gud er i hjertet av ansvarlighetsbevegelsen, vil den bære frukt for hans rike. Dine bønner og din støtte er viktig.

Note: *Journey of Renewal* has been kept as brief as possible to enable translation into many languages. Its contents must be accessible to Salvation Army people around the world. Man kan finne flere ressurser på www.salvationarmy.org/accountability

GLOSSARY OF TERMS

The following definitions are drawn from a variety of sources including *The Salvation Army Year Book* and *The Oxford English Dictionary*.

Accountability Movement: An opportunity for the people and the organisational structures of The Salvation Army to be renewed by God's Spirit and refocused on God's mission to redeem his world.

Activities: The actions of people linked to a Salvation Army programme that are intended to achieve the programme's purpose (e.g. the activities organised for a youth group).

Adherent: An adherent of The Salvation Army is a person who believes in the Lord Jesus Christ and seeks to follow and be like him; participates in the worship, fellowship, service and support of a local Salvation Army congregation; and identifies with the Army's Mission Statement.

Audit: Official examination of management and financial systems, accounts and controls, with verification by reference to witnesses and evidence. There are three types of financial audit in The Salvation Army: (1) internal, (2) external (undertaken by professional, independent auditors) and (3) international (undertaken by IHQ personnel).

Brainstorming: The action or process of making a concerted attempt to solve a problem, usually by a group discussion of spontaneously arising ideas.

Bridgespan Group: A non-profit advisor and resource for mission-driven organisations and philanthropists which collaborates with social sector leaders to help scale impact, build leadership, advance philanthropic effectiveness and accelerate learning. They have worked with The Salvation Army in recent years.

Brief of Appointment (BOA): A document issued to Salvation Army officers outlining their role, responsibilities and outcomes expected in a specific appointment. See also **Memorandum of Appointment**.

Capacity building: The process of developing and strengthening the skills, abilities, processes and resources that organisations and communities need to survive, adapt and thrive in a fast-changing world.

Centre: A Salvation Army social service or community programme located in a building. For example, a hostel for homeless people, a hospital, a school or an older persons care facility.

Chief of the Staff: A Salvation Army officer, appointed by the General, to be second in command of the worldwide Salvation Army.

Chief Secretary: The officer second in command of The Salvation Army in a territory.

Child Protection: The means by which measures are taken and structures put in place to prevent and respond to the abuse of children and ensure children are protected from harm.

Command: A small type of territory.

Corps: A Salvation Army unit established for the preaching of the gospel, worship, teaching and fellowship and to provide Christian-motivated service in the community.

Corps Officer: A Salvation Army officer appointed to a role of spiritual leadership, ministry, administration and pastoral care over a corps.

Covenant: A binding agreement between two parties; in Scripture, the agreement offered to humanity by God of loving faithfulness. The Salvation Army prioritises covenantal relationships. For example: the soldier's covenant, the officer's covenant, the marriage covenant.

Division: A number of corps grouped together under the direction of a divisional commander (may also include social service centres and programmes) operating within a territory or command.

Divisional Commander: The officer in command of the Army in a division.

Divisional leaders: A divisional commander and spouse in their joint role of sharing spiritual leadership and ministry, providing pastoral care and exemplifying the working partnership of officer couples.

Faith-Based Facilitation (FBF): A process that uses specific tools to help people enjoy deeper, healthier relationships. See chapter 10 for more information.

General: The officer elected to the supreme command of the Army throughout the world. All appointments are made, and regulations issued, under the General's authority.

General's Consultative Council (GCC): Established in July 2001, the GCC advises the General on broad matters relating to the Army's mission strategy and policy. Under the chairmanship of the General, selected personnel gather for meetings, not more than three times a year, at a venue determined by the General.

Governance: The framework of rules and practices by which a 'top policy-making group' ensures accountability, fairness and transparency in an organisation's relationship with all of its stakeholders (soldiers, adherents, officers, employees, clients, donors, government, community members). The governance structure includes: (1) the distribution of rights, responsibilities and rewards, (2) procedures for reconciling conflicts of interest and (3) procedures for supervision, control, information flow, and checks and balances.

Impact measurement: A process involving tools used to measure the difference a programme makes on a specific person, group of people or specific location. The definition of impact depends specifically on the goals and the issues being addressed.

Inputs: The raw materials that are used in a Salvation Army programme. These can include money, technical expertise, relationships and personnel.

International Conference of Leaders (ICL): A conference called occasionally by the General of all territorial, command and senior international leaders.

International Headquarters (IHQ): The offices in which the business connected with the administration and supervision of the worldwide Army is transacted.

International Management Council (IMC): The IMC comprises the General and World President of Women's Ministries, the Chief of the Staff and World Secretary for Women's Ministries, all International Secretaries and Zonal Secretaries for Women's Ministries, and the USA National Commander and National President of Women's Ministries. The Council usually meets monthly with the General in the chair.

International Positional Statement: The views expressed in an International Positional Statement constitute the official position of The Salvation Army on the issue addressed. International Positional Statements will be issued when it is possible to state a clear, unequivocal position, with international application, on any social, moral or ethical issue. International Positional Statements may be used in support of public advocacy or action by Salvation Army territories and commands. A positional statement is not binding upon any individual Salvationist with regard to a personal position/opinion on any issue.

Junior soldier: A boy or girl who, having accepted Jesus as their Saviour, has signed the Junior Soldier's Promise and become a Salvationist.

Kairos experience: See chapter 10.

Kingdom of God: The completion of God's purposes for the whole universe can be illustrated in the biblical language of the Kingdom of God. This language is a way of describing the rule of God in human affairs, and is demonstrated when lives and human communities are transformed by Christ. The Bible looks forward to that transformation being made complete and visible in a new world order under God (*Handbook of Doctrine*, pp 224, 230ff).

Leadership development: A structured process to identify, assess, train and educate people to ensure they have the capacity to hold leadership positions in The Salvation Army.

Measurement: The act or process of measuring something. In Salvation Army programmes this can involve measuring activities, outputs, outcomes and impact.

Memorandum of Appointment (MOA): A document issued to senior leaders in The Salvation Army (for example, territorial commanders) outlining their role, responsibilities and outcomes expected in a specific appointment. See also **Brief of Appointment**.

Mission Accountability Framework (MAF): A six-dimension tool to help people be more accountable as they explore what boundless salvation could look like in their lives and for their communities. It helps people plan and track progress towards a common purpose: life in all its fullness as offered by Jesus (John 10:10).

Officer: A Salvationist who has been trained, commissioned and ordained to service and leadership in response to God's call. An officer is a recognised minister of religion.

One Army Accountability and Assessment Review: A review approved by the General in 2013, tasked with producing a written report and set of recommendations for the International Management Council to ensure existing Salvation Army systems meet today's standards. One outcome of the Review was the Accountability Movement.

One Army Impact Initiative: An engagement between IHQ and The Bridgespan Group in coordination with territories around the world to: (1) improve the capacity of The Salvation Army to measure and describe the impact of its activities and (2) encourage a continually evolving learning culture, creating learning communities of practice with a common learning agenda. One outcome of the Initiative was the Accountability Movement work stream focusing on impact measurement.

Orders and Regulations: The orders and regulations of The Salvation Army together make up a manual of operations for furthering the mission on which Salvationists are engaged.

Outcomes: The benefits that a Salvation Army programme is designed to deliver (e.g. the number of young people who become junior soldiers as a result of the Sunday school programme).

Outputs: The tangible and intangible products that result from the activities of a Salvation Army programme (e.g. the number of meals served at a disaster site).

Prioritising: Arranging (items) to be dealt with in order of importance; to establish priorities for (a set of items).

Ranks of officers: Lieutenant, Captain, Major, Lieut-Colonel, Colonel, Commissioner, General.

Risk management: The deployment of risk assessment and management tools, and internal controls that increase the likelihood of mission effectiveness and efficiency.

Safeguarding: A total commitment by The Salvation Army to the well-being, safeguarding and protection of all people – particularly children and vulnerable adults such as the elderly and disabled – by implementing best practice in every expression of Salvation Army contact and influence.

Salvation: The mission of God, through Jesus Christ, to redeem the whole world. *The Handbook of Doctrine* (p 152) provides more detail: 'Salvation means we are accepted by God unconditionally and promised a new way of life through him ... To be saved is far more than to receive a personal new life: we are part of God's new society, his people called to convey the good news to the world ... Furthermore, salvation in the biblical sense does not only concern individuals and communities but affects the entire world order. We are promised "a new Heaven and a new earth".'

Senior soldier: A converted person at least 14 years of age who has, with the approval of the senior pastoral care council, been enrolled as a member of The Salvation Army after signing the Soldier's Covenant.

SMART: Specific, Measurable, Achievable, Realistic and Time-related.

Steward: Being a good steward has a specific meaning for Christians grounded in the New Testament. Paul and the Early Church disciples regarded themselves as stewards of the mysteries of God (1 Corinthians 4:1-2). The idea is that Christians

are to take scrupulous care of that which was entrusted to us by God, and give it out to others faithfully and as directed by Jesus Christ. Peter considered himself and all other Christians as 'stewards of the manifold grace of God' (1 Peter 4:10 *KJV*).

Sustainable Development Goals: A set of 17 goals agreed by all 193 member states of the United Nations to be achieved by 2030.

Territorial Commander: The officer in command of the Army in a territory.

Territorial leaders: A territorial commander and spouse in their joint role of sharing spiritual leadership and ministry, providing pastoral care and exemplifying the working partnership of officer couples.

Territory: A country, part of a country or several countries combined, in which Salvation Army work is organised under a territorial commander. Smaller units are known as Commands or Regions, organised under an Officer Commanding or Regional Commander.

United Nations: An international organisation founded in 1945. It is currently made up of 193 member states. The mission and work of the United Nations are guided by the purposes and principles contained in its founding Charter.

Zone(s): A collection of Salvation Army territories, commands and regions in a geographical area. The zonal departments are the main administrative link between IHQ and territories, commands or regions. The international secretaries give oversight to and coordinate the Army's work in their respective geographical areas.

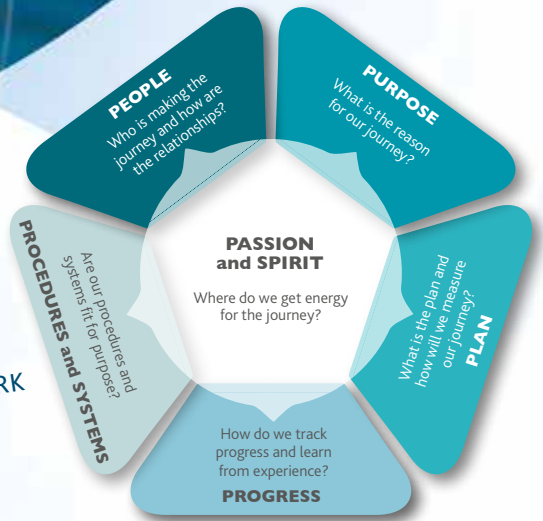

As its international leader, I am convicted to call The Salvation Army to spiritual and missional renewal. In a world of shifting values, we must be people of spiritual vitality and integrity, faithful and dynamic in mission. We should want to be accountable for our actions and attitudes as we participate in God's mission to transform the world. We must be keen to learn from our successes, but also our failures. To address these vital concerns I am asking everyone linked to The Salvation Army to join an **ACCOUNTABILITY MOVEMENT**.

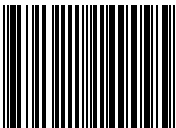
General André Cox

www.salvationarmy.org/accountability

MISSION ACCOUNTABILITY FRAMEWORK

ISBN 978-1-911149-09-5

9 781911 149095 >

